

Officerstidningen

Medlemstidning för Officersförbundet

nr 5 2009

Bristfälligt stöd till officer skadad i Afghanistan

Förbandsbesök:
P7

Intervju med
ÖB Sverker Göransson

Försvarsutskottet bromsar
strilomläggning

innehåll.

LEDARE

- 3 Samverkan eller envælde

NYHETER

- 4 Stödutredningen föreslår slopad officersutbildning
- 5 Befintlig personal ska nyttjas i insatsorganisation 2014
- 7 Facklig kritik av Årnabeslut
- 9 Rapport föreslår ökat nordiskt samarbete

FÖRBANDSBESÖK

- 10 En truppofficers vardag på P7
- 11 Officersföreningen södra skåningarna talar ut

REPORTAGE

- 14 Sverker Göranson – Ny Överbefälhavare
- 18 Pontus skadades i rikets tjänst

ANALYS

- 22 Kina – en jätte på frammarsch

FÖRBUNDSNYTT

- 24 Ännu en avtalskonferens förankrar beslut

INSÄNDARE

- 26 Generalsdebatt pekar på krokig väg

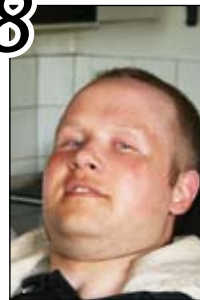
4

14

18

22

Förbundsdirektör
Peter Löfvendahl

Stf kanslichef
Johan Molin

Kamrer
Susanne Skäfte

Assistent
Barbro Kristiansson
Berit Fekete

Ombudsmän
Pelle Avelin
Patrik Larsson
Conny Jansson
Mikael Boox (tjänstledig)
Mikael Kenttälä
Anne-Charlotte Hartmann
Bjarne Hald (vikarierande)
Maria von Below (vikarierande)

Medlems- och försäkringsservice
Monica Hornegård
Susanne Bredberg
Telefonstängt
onsdagar, fredagar

Förhandlingschef
Niklas Simson

Informations-, press- och webbansvarig
Björn Lundell

Chefredaktör och ansvarig utgivare Officerstidningen
Björn Lundell

Informatör
Daniel Skoglund

Informationsassistent, redaktionssekreterare
Sandra Lang

Officersförbundets förtroendevalda revisorer:
Torbjörn Ekelund
Per Thulin

Adress:
Officersförbundet
Box 5338
102 47 Stockholm

Tel: 08-440 83 30
Fax: 08-440 83 40
E-post:
kansliet
@officersforbundet.se

OMSLAGSBILD
Soldater på P7 över tagande av anfallsmål
Foto: Daniel Skoglund

ANSVARIG UTGIVARE
Björn Lundell
Tel: 08-440 83 48
bjorn.lundell@officersforbundet.se

TF CHEFREDAKTÖR
Daniel Skoglund
08-440 83 49
daniel.skoglund@officersforbundet.se

REDAKTIONS-SEKRETERARE
Sandra Lang
Tel: 08 - 440 83 34
sandra.lang@officersforbundet.se

ADRESS
Förbundsansli/
tidningsredaktion
Box 5338
102 47 Stockholm
Besök: Sturegatan 15, 4tr

TELEFON
Växel 08 - 440 83 30

TELEFAX
08-440 83 40

LAYOUT
PageLine AB

TRYCK
Ljungbergs tryckeri
Klippan

MANUSSTOPP
Officerstidningen
Nr 6 10 augusti
Nr 7 17 september

ANNONSER
Irmér Media AB
Tel: 08-742 10 08
info@irmermedia.com

Annons boka senast 1 vecka före redaktionellt manusstopp.

INSÄNDARE

Insändare som överskrider 3000 tecken inklusive blanksteg tas ej emot.

Redaktionen ansvarar ej för insänt, icke beställt, material.

Eftertryck utan skriftligt tillstånd från redaktionen förbjudes.

Frågor kring medlemskap, medlemsavgifter och försäkringar

Monica Hornegård
08-440 83 53
Susanne Bredberg
08-440 83 58
(Telefonstängt onsdagar och fredagar)

Frågor kring löne- och anställningsvillkor, rättshjälp, facklig utbildning mm

Ombudsmän Medlemsstöd:
08-440 83 30

Frågor till Officerstidningens redaktion

Chefredaktör,
ansvarig utgivare:

Björn Lundell
08-440 83 48, 070-552 92 19
Redaktionssekreterare:
Sandra Lang
08-440 83 34, 070-654 45 00

Frågor kring information, press och hemsida
Björn Lundell 08 - 440 83 48,
070-552 92 19

PRESIDIUM

Förbundsordförande
Lars Fresker
Tel: 08-440 83 47
Mobil: 0706-28 25 81
lars.fresker@officersforbundet.se

1. Vice förbundsordförande
Thomas Malmström
Tel: 08-514 39 512
thomas.malmstrom@officersforbundet.se

2. Vice förbundsordförande
Johnas Mård
Tel: 0455-853 27,
Mobil 0703-20 23 49
johnas.mard@officersforbundet.se

FÖRBUNDSREDAKTÖR

Peter Löfvendahl
Arbete: 08-440 83 56
Mobil: 070-580 51 07
peter.lofvendahl@officersforbundet.se

OFFICERSFÖRBUNDET

Samverkan eller envælde

Nu när vi börjar närma oss sommaren är det nog semestern som hägrar för de flesta medlemmarna. Men i år vill inte lugnet riktigt infinna sig som tidigare år, vilket sannolikt beror på den turbulenta tillvaron vi befinner oss i just nu. Det finns mycket att säga om Försvarsmaktens agerande som arbetsgivare. På det här begränsade utrymmet får jag dock nöja mig med att fokusera på två frågor – samverkan och obligatorisk utlandstjänst.

Viljeinriktning är inte ett beslut

Själva idén med samverkan – att alla berörda ska få vara med och påverka för att få ett bättre och mer förankrat beslut – känns så självklart att jag ibland blir förvånad att chefer allt som oftast väljer en annan väg.

Den senaste trenden inom Försvarsmakten är att företrädare för Högkvarteret (HKV) och försvarsmaktsledningen talar om sina idéer och viljeinriktningar som om de vore sanningar. Om det görs tillräckligt ofta och tillräckligt länge av tillräckligt många så sprider sig lätt en tro inom organisationen att det är sanning. På vägen fram mot det läge där det uppfattas som sanning kastas organisationen mellan hopp och förtvivlan då ingen verkar veta vad som gäller och de som hävdar att inget ännu är beslutat och att det faktiskt bara handlar om förslag betraktas med viss tveksamhet. Är man bakåträvar eller försöker man rent av sabotera arbetsgivarens goda intentioner?

Strategi eller aningslöshet?

Det är oroväckande när personalchefer efter sina möten kommer hem och berättar om Försvarsmakten nya inriktning i den ena efter den andra frågan, när dessa frågor antingen fortfarande är under samverkan eller inte ens finns på dagordningen annat än som egna funderingar hos enstaka högre tjänstemän.

Man kan fråga sig om det är en ny strategi från Försvarsmakten att smyga in nya inriktningar och låta dem slå rot i organisationen istället för att föra en konstruktiv dialog i

samverkansanda med oss förtroendevalda. Eller är det ren okunskap om hur det ska gå till, blandat med det något röriga läget? Själv hoppas jag på det senare, men kan inte riktigt skaka av mig en känsla av obehag inför möjligheten att det är en attitydförändring.

Utred först – besluta sedan

Ett tydligt exempel på denna trend är frågan om obligatorisk utlandstjänstgöring. Det finns onekligen många strider att ta om man vill, både för Försvarsmakten och för facken. Men borde man inte i detta ostadiga läge vara lite mer noggrann med vilka strider man väljer? Det har i huvudsak inte varit några större svårigheter att rekrytera till utlandsstyrkan. Personalen och deras fackliga företrädare är i väldigt stor utsträckning positiva till att utlandstjänst ska ses som en naturlig del av officersyrket.

Trots det vill Försvarsmakten tvinga sina medarbetare att skriva på nya anställningsavtal som innefattar ett obligatorium. Det gör man dessutom på det sätt som beskrivs ovan. Beslutet om ett obligatorium vill man införa trots att man inte kan presentera några tankar om vad det skulle innebära för den enskilde officeren och dennes familj. Vilken trygghet förknippas med ett åtagande? Hur ska uttagningen ske i praktiken? Vad händer om det sker vid ett för officeren olämpligt tillfälle? Och var tog tanken om samverkan vägen? Är det så som Försvarsmakten tänker sig en utformning av obligatoriet? Ensidigt dikterade villkor som varken är samverkade eller förhandlingsbara för den enskilde.

Hål i skydds nätet

I detta nummer av Officerstidningen får vi ett tydligt exempel på att ovan nämnda frågeställningar är relevanta och nödvändiga. Artikeln visar på ett otäckt sätt att det redan idag finns hål i skydds nätet för personalen i Utlandsstyrkan.

Innan arbetsgivaren beslutar om och inför ett obligatorium har man en viktig hemläxa att göra. Man kan inte att som nu hävda att "allt ordnar sig" eller "det löser vi om och när det inträffar". Den som tvivlar kan läsa artikeln och se hur "det löst sig" för

personerna i den. De är tyvärr heller inte ensamma om att ha trillat igenom maskorna i skydds nätet.

En onödig konflikt

Att Försvarsmakten innan alla nödvändiga pusselbitar fallit på plats, går ut med ensidiga dekret om ett obligatorium, som dessutom smygs in utan samverkan, tjänar inte arbetsgivarens syfte utan får enbart negativa konsekvenser. Vad arbetsgivaren i stället borde göra är att sätta sig ner med de fackliga företrädarna inom försvarsområdet och diskutera formerna för det man vill genomföra.

Mitt budskap är enkelt och tydligt: ta inte en strid som inte behöver tas just nu utan lägg kraft på andra och mer akuta frågor, och innan frågan återupptas så presentera den i sin helhet. Det vill säga, redogör i detalj för vad obligatorisk utlandstjänst innebär – både skyldigheterna och rättigheterna måste utredas. Innan det är klart, vänligen behåll halvfabrikatet där det hör hemma, nämligen i skrivbordslådan eller möjligtvis i det runda arkivet.

Thomas Malmström

*1:e vice ordförande
Stockholm, 2009-05-25*

Foto: Ulf Löcke

Stödutredningen föreslår slopad officersutbildning

Den 15 maj lade regeringens utredare Marie Hafström fram Stödutredningen. I den föreslås sammanslagningar i Försvarsmaktens stödmyndigheter som kan ge 3 miljarder i besparingar. Pengar som ska omfördelas till insatsverksamheten. Hundratals officerare kan beröras av förslagen, samt många framtida officerskullar – om utredningens förslag om en helt ny officersutbildning blir verklighet.

– Stödutredningen handlar om att frigöra resurser, något som självklart är ett bra mål. Vi är i grunden positiva till att uppgifter och resurser är i balans. Någonstans måste ju resurser frigöras för att kunna avlöna de anställda soldaterna. Om det är så här regeringen har tänkt skapa ett ekonomiskt manöverutrymme börjar bilden klarna, säger Officersförbundets ordförande Lars Fresker.

Huvuddelen av de tre miljarderna ska, enligt utredningen, sparas genom att slå ihop Försvarets materielverk (FMV) och totalförsvarets forskningsinstitut (FOI) till en myndighet. Ytterligare en ny myndighet bör skapas för att hantera exportstödet.

I övrigt ska medel hämtas hem genom besparingar på FMLOG och Högkvarteret. Officersutbildningen i dess nuvarande form ska helt slopas och pliktverket läggas ner för att inlemmas i Försvarsmakten.

Fortifikationsverket ingick ursprungligen i utredningen, men har inte inkluderats i rapporten då regeringen två dagar innan stödutredningen lades fram beslutade att tillsätta en särskild utredare för statens fastighetsförvaltning.

– Rapporten är omfattande och vi har ännu inte hunnit sätta oss in i den i sin helhet. Utredningen säger i sin inledning att uppmärksamheten inte ska fokusera på vad som väljs bort, utan på vilka resurser som frigörs. Men att bara skära ner och slå ihop, utan att analysera konsekvenserna är inte att bedriva en ansvarig säkerhetspolitik, säger Lars Fresker.

Avskaffa FHS

Det kanske mest dramatiska i utredningen är förslagen som rör den framtida officersutbildningen. Myndigheten Försvarshögskolan föreslås skrotas, nivåhöjande utbildningar avbrytas och återupptas först 2015 då ett verkligt behov anses uppstå. Då bör antalet antagna till det framtida stabsprogrammet per år vara cirka 12–15. Besparingen med det föreslagna systemet beräknas bli cirka 330 miljoner.

Enligt utredningen är den grundläggande officersutbildningen dubbelt så dyr per elev som polisutbildningen och fyra gånger så dyr som naturvetenskaplig utbildning. Den nya lös-

Enligt stödutredningen bör Försvarshögskolan inordnas i något civilt universitet eller högskola.

ningen är att krigsvetenskap inordnas i något befintligt civilt universitet eller högskola. Efter normal akademisk examen kan intresserade, med krävda ämnen i sin examen, söka en ett-årig officersutbildning inom FM.

– Vi är avvaktande till förslaget avseende officersutbildning. Officersutbildningen måste vara säkrad så att officerarna ges rätt utbildning för att framgångsrikt kunna leda trupp i krig och fred. En vanlig akademisk examen följt av ett år inom försvaret låter inte tillräckligt militärt för att lösa den genomsnittlige officersens uppgifter. Vi vill nog hävda officersyrkets speciella karaktär, ett ”officers-tranieprogram” räcker troligen inte för att skapa de ledare som behövs, säger Lars Fresker.

Samtidigt varnar utredningen för att, likt tidigare, avveckla befintlig personal för att finansiera nyrekryteringar. Däremot bör fortsatt utbildning till specialistofficer ske för att lösa det, av Försvarsmakten rapporterade, personalbehovet.

Banta Högkvarteret

För högkvarterets del ska 330 miljoner sparas, enligt förslaget. Bland annat ska den strategiska nivån föras över till Regeringskansliet, minst tio tjänster. I övrigt ska organisationen ändras och reduceras med 370 årsarbetskrafter. De taktiska staberna ska reduceras, men samtidigt ska kvarvarande verksamhet hållas samman ”stridskraftsvis” för att få enklare styrning och uppföljning av förbanden och insatsverksamheten.

– Mitt förslag innebär att organisationen förenklas genom att den gemensamma produktionsledningen tas bort – vilket kan inne-

bära att färre personalresurser behöver tas i anspråk. Ett annat viktigt motiv för förslaget är inte minst att ansvaret för produktionen och insatsorganisationens förband tydliggörs och den föreslagna indelningen ansluter även till internationell praxis. Men den närmare utformningen om hur detta bör organiseras är en fråga för Försvarsmakten själv att besluta om, säger Marie Hafström.

Efter FMV och FOI är det FMLOG som står för besparingspotential enligt utredningen. Den bedömningen baserar sig dock på beräkningar från Försvarsmakten och inga detaljer ges kring hur besparingarna ska genomföras. Men det skrivs i utredningen att FMLOG har minskat sina utgifter med cirka 100 miljoner per år de senaste åren och att den minskningstakten borde kunna fortsätta.

Fortsatt gång

Rapporten utgör en grund för fortsatta beslut, men innebär i sig inte att något är beslutat. Utredningen ska nu gå på remiss, varefter regeringen planerar att komma med förslag i höst.

– De möjligheter att rationalisera stödet till Försvarsmakten som Marie Hafströms rapport pekar på ska vi nu noggrant gå igenom på Försvarsdepartementet. Vi ska bedöma genomförbarheten och lämpligheten i förslagen och göra en tidsplan. Vi kommer att lyssna av berörda myndigheter och andra instanser. I höst återkommer regeringen med förslag. Men ambitionen är helt riktig, säger försvarsminister Sten Tolgfors.

Daniel Skoglund

Befintlig personal nyttjas i insatsorganisation 2014

Den 6 maj gav Försvarmakten (FM) de första inriktningarna kring hur myndigheten ska inta beordrad struktur till 2014. Officersförbundet uppfattar att Försvarmakten inkluderat förbundet i processen på ett öppet sätt, men förbundet är inte överens med FM i alla stycken.

Ännu så länge har få beslut tagits i konkreta frågor, däremot har ett antal principer fastslagits:

– Försvarmakten har köpt förbundets åsikt att så långt det är möjligt fylla den kommande insatsorganisationen med befintlig personal med lämplig kompetens, istället för att säga upp kunnig, erfaren och utbildad personal och, till hög kostnad, rekrytera nya förmågor, säger Conny Jansson, den ombudsman på kansliet som varit sammanhållande för samverkan med Försvarmakten.

Förbundet drev även linjen att FM först bör fastställa insatsorganisationsstrukturen för 2014 (IO 2014) och fylla den, istället för att göra en ”mellanorganisation 2012” som därefter förändras igen för att bli IO 2014.

– Vi är glada att den här linjen vann gehör. Vi tror att detta kommer att spara kraft för försvaret, och ge bättre arbetsro för våra medlemmar. Vi slipper ett osäkert mellanläge, säger Conny Jansson.

Risk med ogenomtänkt insatskrav

En annan stor fråga där Officersförbundet inte är överens med arbetsgivaren är hur ett insatsobligatorium ska införas. I nuläget önskar FM att ett krav för placering i IO 2014 ska vara att individen undertecknar ett nytt anställningsavtal där individen förbinder sig att tjänstgöra i eventuella insatser.

– Vi anser att det är helt fel att hasta kravet på obligatorium för placering i IO14 och för att individen ska få gå nivåhöjande utbildning. Ett minimikrav från oss är att individen vet vad den skriver under. Ramverket kring obligatoriet måste vara klart: Vilka krav kommer FM att ställa på insatsfrekvens? Vilket stöd ges till hemmavarande? Vilka sanktioner kan drabba den enskilde om den senare inte vill, eller kan, åka just när FM pekar med hela handen? säger Conny Jansson.

Insatsorganisation 2014

Utseendet på insatsorganisationen 2014 är ännu inte fastställt. Strukturen för IO 2014 ska vara klar under sista kvartalet i år. Tidigast

Foto: Anja Edvardsson/P7

Principerna bakom framtidens försvarsmakt har nu beslutats.

i april 2010 kommer själva arbetet med att fylla upp IO 2014 med individer att kunna inledas.

Omstruktureringen kompliceras av att införandet av det nya personalhanteringssystemet PRIO pågår parallellt. PRIO:s organisations- och befattningsregister kommer troligtvis att vara stängt för förändringar under 2009 på grund av att systemet måste uppdateras. Detta försvårar arbetet att föra omstruktureringen framåt.

Reduceringar inom stödfunktionerna

Omstruktureringen av insatsorganisationen ligger i startgroparna, men avseende flera stödfunktioner har redan ett antal beslut fattats. Inom områdena personaladministration/HR, miljötillsyn och informationstjänst ska antalet årsarbetskrafter minska.

– **Huvuddelen** av de anställda inom de här kategorierna är civila tjänstemän, men det kan även finnas enstaka officerare på befattningarna, säger kommandörkapten Göran Kaijser som arbetar med grundorganisationsplanering på Försvarmaktens produktionsstab.

Bakgrunden till de redan beslutade minskningarna är den försvarsförvaltningsutredning som lades fram i november 2005. Därefter har respektive funktionsgren fått ge förslag på hur besparingar skulle kunna ske.

100 årsarbetskrafter

Sammanlagt ska strax över 160 årsarbetskrafter (ÅAK) varslas ute på förband den sista november 2009 inom personal-, miljö och

omstruktureringsordern ska enligt nuvarande plan utges senast femte juni.

Daniel Skoglund

Fotnot: Officerstidningen har vid flera tillfällen försökt få en kommentar avseende omstruktureringsdialogen från ställföreträdande personaldirektören brigadgeneral Patrik Dable, men utan framgång.

infunktionerna. Samtidigt ska 60 årsarbetskrafter skapas centralt på Försvarmaktens nya HR-centrum i Stockholm. Summan blir alltså en minskning av cirka 100 ÅAK, varav 80 inom personalfunktionen. Men en årsarbetskraft innebär inte riktigt detsamma som en tjänst. Om en vakant tjänst styrks, exempelvis, påverkas ingen anställd.

– Det går inte i nuläget att svara på exakt hur många tjänster berörs, säger Göran Kaijser.

Produktionsstaben väntar på underlag från förbanden som ska ge tydlighet i hur reduceringarna konkret ska utformas.

Avseende infoktionen ska 15 årsarbetskrafter reduceras, inom miljöfunktionen handlar det om 9,5 ÅAK.

– Miljötjänsterna är kopplade till FMLOG. Idag har garnisonen ibland haft en egen miljöhandläggare och FMLOG en. Utredningen har kommit fram till att den som finns inom garnisonen även bör kunna hantera de miljöaspekter som finns inom FMLOG:s verksamhet, säger Göran Kaijser.

Daniel Skoglund

Kritik av chefstillsättningar

Regeringen har beslutat att generallöjtnant Jan Salestrand blir ny chef för ledningsstab, en post som blev vakant då den tidigare chefen för ledningsstab, Sverker Göransson, blev överbefälhavare. Salestrand var tidigare chef för försvarsmaktens produktionsstab.

Ny chef för Försvarsmaktens produktionsstab blir generallöjtnant Göran Mårtensson, tidigare chef för förbandsproduktionen.

Officersförbundet har reagerat på utnämningarna i en skrivelse till regeringen. Förbundet har inget att invända mot individerna som tillträder befattningarna, däremot kritiserar hur utnämningarna gått till.

– Vi tycker däremot att tjänsterna borde ha utlysts och ett regelrätt sök- och uttagningsförfarande ha använts. Regeringen har sagt att man vill se ett öppnare utnämningssystem för höga statliga tjänster, säger Lars Fresker, Officersförbundets ordförande.

Försvarsmakten har i ökad omfattning börjat utlysa överstetjänster (OF-5), men därunder förekommer idag huvudsakligen bemanningsbeslut av arbetsgivaren.

– Om inte regeringen följer sina egna riktlinjer, skapas det få goda exempel för försvaret att följa, säger Lars Fresker.

Förbundet riktade liknande kritik mot processen vid tillsättningen av ÖB, (se Officers-tidningen nr 3 2009). (DS)

Försvarsutskottet: Parterna viktiga

Riksdagens försvarsutskott har behandlat försvarspropositionen. I stort bejakas regeringens proposition. Rörande personalförsörjningen skrivs bland annat att:

”Utskottet kan konstatera att det återstår viktiga frågor som behöver klaras ut i det fortsatta arbetet. Hit hör hur längre tidsbegränsade anställningar bäst uppnås, skydd för annan anställning och rätt till tjänstledighet. Arbetsmarknadens parter har en viktig roll när det gäller genomförandet av reformen.”

Rörande omvärldsutvecklingen delar försvarsutskottet regeringens bedömning, att väpnat angrepp mot landet inte är sannolikt, men att det på längre sikt aldrig kan uteslutas. Dock gör försvarsutskottet tillägget:

”Den säkerhetspolitiska situationen i norra Europa är under förändring och är således behäftad med osäkerhet och kan leda till utmaningar.”

En av de få konkreta tilläggen i betänkandet rör försvarsmaktens flygstridsledningsförmåga, (se notis på sid 7).

Försvarsbeslutet ska debatteras i Riksdagen den 12 juni och omröstning genomförs den 16 juni. (DS)

Försvarsutskottets utfrågning:

Kommer försvar

Arbetsmarknadens parter fick i början av maj ge riksdagens försvarsutskott sina synpunkter på möjligheterna att skapa ett fungerande yrkesförsvaret på den svenska arbetsmarknaden.

Att försvaret vid ett systemskifte kommer att vara tätare sammanlänkat med den civila arbetsmarknadens villkor betonades.

– **Försvarsmakten kommer** att verka på en konkurrensutsatt arbetsmarknad. Under en lågkonjunktur brukar inte personalrekratering vara något större problem. Men vad händer i nästa högkonjunktur som kanske sammanfaller med stora pensionsavgångar? sade Göran Ekström, generaldirektör för Arbetsgivarverket.

Arbetsgivarverket är den myndighet som sluter de övergripande avtalen med de fackliga organisationerna på den statliga arbetsmarknaden. Det är ur dessa så kallade huvudavtal som exempelvis Försvarsmakten och Officersförbundet får riktlinjer för hur fortsatta förhandlingar ska föras.

Civil-militära frågor

Flera av försvarsutskottets ledamöter ställde frågor om huruvida det är möjligt att genom frivilliga kontraktsanställningar personalförsörja försvaret. Går det verkligen att rekrytera så många som krävs och är det verkligen realistiskt med ett system som innebär att personal ska vandra mellan försvaret och den civila arbetsmarknaden? Statssekreterare Håkan Jevrell, som representerade regeringen under diskussionen, var övertygad om att så var fallet.

– Totalt sett handlar det om en så liten numerär att det inte kommer bli något problem för näringslivet att hantera, sade han.

Arbetsgivarverkets Göran Ekström trodde att kontraktssystemet kunde vara en framkomlig väg, men han nyanserade bilden en aning och beskrev även några svårigheter:

– För att kontraktssystemet ska fungera måste det civila näringslivet sätta sina egna intressen åt sidan för det allmännas bästa. När vi lyft frågan bland arbetsgivarna på central nivå finns det en stor förståelse för behovet och en i grunden positiv inställning inför detta .

Både arbetsgivarverket och fackförbunden fick svara på

Frågan är dock om samma förståelse finns ute på de enskilda företagen som verkar på en hård marknad med mycket pressade marginaler.

Försvaret inte speciellt

När det gällde anställningsformerna och anställningsvillkoren var generaldirektören mycket tveksam till att eventuella förändringar skulle ske lagstiftningsvägen. Parterna på arbetsmarknaden har bättre förutsättningar att lösa dessa utmaningar, menade han:

– Inom partssystemet går det att ta ett helhetsgrepp om de här frågorna, något som är betydligt svårare genom en författningsreglering, sa Göran Ekström.

Officersförbundets ordförande Lars Fresker sade att lagreglering överhuvudtaget inte var nödvändigt.

– Det finns inga frågor som vi inte kan klara av att hantera avtalsvägen. Försvarsmakten har tidigare haft behov av att tidsbegränsat anställa soldater (bevaknings- och förstärkningssolda-

ret att fungera?

Foto: Björn Lundell

å frågor om hur ett yrkesförsvaret kan skapas på den Svenska arbetsmarknaden.

ter). Vi löste det då förhandlingsvägen och vi kan även lösa detta på samma sätt.

Lars Fresker varnade även för att betrakta Försvarsmakten som väsensskild från den övriga arbetsmarknaden och menade att de förändringar som genomförs inom försvaret kommer att få spridningseffekter till den övriga arbetsmarknaden.

– Det finns inget i Försvarsmaktens verksamhet som är så speciellt i alla avseenden att det inte kan appliceras på någon annan del i den offentliga verksamheten, sa Lars Fresker.

En fråga om tvång

Frågan om ett obligatorium för utlandstjänst berördes även under utfrågningen. Åsa Lindestam (S) frågade statssekreterare Håkan Jevrell vilka sanktioner som det kan bli fråga om när en anställd vägrar åka. Statssekreteraren svävade en aning på målet, men lät förstå att han helst såg att det fanns tillräckliga incitament som gjorde att personalen ville åka.

– Jag har som åklagare varit med om att åtala värnpliktsvägrare och det har inte känts rimligt. Det kommer att finnas enstaka legitima skäl att slippa, men huvuddelen måste ändå åka och detta ska ske genom att rätt incitament finns för detta.

Enligt Lars Fresker hade Försvarsmakten aldrig haft något problem att fylla platserna till de internationella uppdragen, inte heller var avhopp något som skedde i någon större skala. Ett obligatorium är därför onödigt, menade han.

– Men vill man införa en skyldighet så måste man också ordna allt annat som medföljer. Har vi en veteranpolitik idag som fungerar? Hur ser stödet till anhöriga ut? Hur ofta förväntas jag som anställd tjänstgöra utomlands? Idag finns inga svar på dessa frågor och då bör man också vänta med att införa skyldigheten, sa Lars Fresker.

Björn Lundell

Facklig kritik mot Ärnabeslut

Den 20 maj meddelade Försvarsmakten beslutet att avveckla lokaler och materiel för flygdrift på Ärna inom Uppsala Garnison. Officersförbundet har inte samverkat beslutet i enighet.

– Dels handlar det om att våra synpunkter inte tagits tillvara i processen inför beslutet. Dels anser vi att beslutunderlaget innehåller på tok för många osäkerheter, säger Conny Jansson, ombudsman på Officersförbundet som hanterat frågan.

Avvecklingen berör tre civila och 15 yrkesofficerare och berörd personal är informerad, enligt Försvarsmakten. Avvecklingen sparar 35 miljoner per år, enligt beräkningarna.

Myndigheten söker nu lösningar för att i framtiden temporärt kunna basera stridsflyg i Stockholmsområdet vid incidentberedskap och övningar. Ärna flygplats är fortsatt i militär ägo till dess en civil huvudman kan överta driften av flygfältet, enligt Försvarsmaktens beslut.

– Det här är en av de många oklarheterna. I beslutunderlagen syns ingen kostnad för vad utgiften kan bli att basera incidentrotlar på en civil flygplats. Att hantera stridsladdade flygplan torde ge ökade kostnader för en civil aktör jämfört med vanliga transportflygplan. Frågan är vad den ekonomiska vinsten blir till slut. Därefter måste också verksamhets-säkerheten tas med i bilden, en aspekt som vi inte heller sett något underlag för, säger Conny Jansson. (DS)

Försvarsutskottet bromsar flytt av flygstridsledning

Den 19 maj lämnade Riksdagens försvarsutskott sitt betänkande rörande försvarspropositionen. I betänkandet skrivs bland annat: "Inom Försvarsmakten pågår en utredning om en gemensam lägescentral (GLC). Eventuella, genomgripande förändringar av dagens organisation kopplat till detta bör ske efter godkännande av regeringen."

Riksdagspolitikern Allan Widman (FP) säger i en kommentar på sin blogg att det betyder att stridsledningscentralen i Hästveda inte får läggas ner, eller andra genomgripande förändringar av stril-systemet genomföras, innan Försvarsmakten bevisat för regeringen att myndigheten kan säkerställa förmågan att säkert leda stridsflygplan inom det nya systemet.

I media och på nätet fördes under vintern och våren en intensiv debatt om försvarsmaktens förändringar av flygstridsledningen, vilket lett till att försvarsutskottet uppmärksammat frågan. (DS)

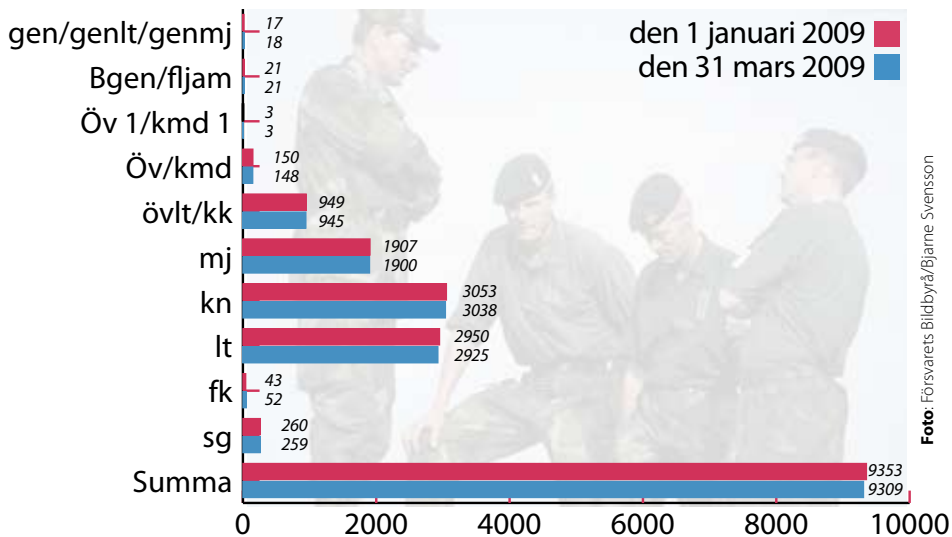
**FOI:
Försvarets köpkraft har minskat
med 12 miljarder**

Sedan 1999 har försvarets köpkraft minskat med 12 miljarder kronor, varav nio miljarder i beslutade besparingar och tre miljarder i otillräcklig priskompensation, enligt en rapport från Totalförsvarets forskningsinstitut (FOI). För att ha samma köpkraft som 1999 skulle försvarsbudgeten sålunda i dag behöva vara på 51 miljarder.

Om analysen inleds från 1995 blir siffran för sammanlagda nedskärningar och urholkning av köpkraft istället 15-16 miljarder kronor.

– ”Försvaret har alltid kostat 40 miljarder” är en sanning med modifikation. Vår analys pekar på att försvarets köpkraft minskat utöver vad politikerna beslutat, eftersom kompensationen för ökade kostnader beräknas med FPI, ett index som inte tillräckligt väl speglar verkligheten, säger Peter Nordlund, försvarekonom vid FOI och en av författarna bakom rapporten *Det svenska försvarets anslagsutveckling* som publicerades 26 maj. (DS)

Gradfördelning i FM 31:a mars 2009

Officerskåren i försvarsmakten har minskat med 44 befattningshavare sedan årets början, men antalet fänrikar har ökat.

Foto: Försvarets Bildbyrå/Bjame Svensson

Patria Helicopters AB

Service center: AgustaWestland • Bell Helicopter • Eurocopter • NHI-ICS Service provider

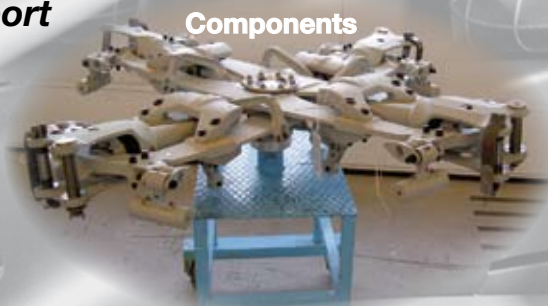
Our Core Business

Life cycle support

Airframes

- Line and Base maintenance
- Fuselage rebuilt and repair, fixture programs

Components

- Dynamic Components Overhaul
- Hydraulics, Electromechanics and Accessories
- Special Repairs & Blue epoxy recoating

Capability

- Full Customer Service
- Helicopter maintenance & dynamic components overhaul
- Exchange unit programs
- Spare Parts
- Service Support Agreement & PBHR contracts
- Airframe refurbishments and upgrades
- Equipment Integration
- DOA modifications

Patria Helicopters - Sales and Customer Support

customersupport@patricia.fi

EASA part 145 - FAA Repair Station
RML Military Approval

Rapport föreslår gemensamma nordiska övningsfält

Den 9–10 juni möts de nordiska utrikesministrarna i Reykjavik för att försöka enas om ökat säkerhetspolitiskt samarbete. Rapporten som mötet baseras på har författats av Thorvald Stoltenberg. Bland annat föreslås gemensam nordisk militär luftövervakning av Island.

– Rapporten fick ett överraskande bra mottagande. Norden är populärt i Norden, säger Thorvald Stoltenberg om rapportens bemötande.

Samtidigt erkänner Stoltenberg att det är väldigt populärt att prata om Nordiskt samarbete, men när det gäller att verkligen genomföra något som kostar pengar svalnar intresset markant.

– Jo, viss är det så i viss mån. Samma sak är det ju om något av förslagen omsätts i praktiken. Då kommer det säkert att bli diskussioner om vilket lands företrädare ska vara chef och i vilket land olika instanser ska ligga. Det vore nästan konstigt om det inte blev strid om sådana saker. Det blir det ju även inrikes när vi diskuterar sådana här saker, säger Stoltenberg och hänvisar till sin egen erfarenhet som norsk försvarsminister.

Rapporten innehåller 13 möjliga försvars- och utrikespolitiska samsamarbetsråden. Tanken är att olika medlemsländer kan välja vilken eller vilka punkter de vill delta i. Rapporten utgör ett smörgåsbord för länderna att plocka från. Stoltenberg menar att rapportens karaktär av smörgåsbord ger ökad sannolikhet för att någon av åtgärderna blir verklighet.

Ökande militära kostnader

Thorvald Stoltenberg som tidigare var politiker i Norge och även haft ett antal uppdrag som fredsmäklare, bland annat på Balkan, fick utredningsuppdraget av de nordiska utrikesministrarna i juni 2008. Han anser att ett ökat samarbete inom försvarssektorn är en nödvändighet för de nordiska länderna.

– Kostnaderna för militär högteknologi ökar. Inget av de nordiska länderna kan möta den utvecklingen ensam. Om vi inte samarbetar kommer vi att om ett antal år

Foto: Daniel Skoglund

Thorvald Stoltenberg, tidigare norsk försvars- och utrikesminister, har utrett nordiskt samarbete bland annat inom försvarsområdet.

att få fyra länder: Tyskland, Ryssland, Storbritannien och Frankrike som har moderna förband. Resten av oss ligger på nivån av Luxemburg eller Liechtenstein, säger Thorvald Stoltenberg.

Rädsla för irrelevans

Han anser inte att läget i Norden har blivit sämre jämfört med början av nittioalet då han var utrikesminister i Norge. Däremot ser han en risk för att de nordiska länderna kommer att marginaliseras

– Det jag är rädd för är att Norden inte ska tillvarata sina intressen. Omvärlden förväntar sig att vi ska ta ansvar för våra närområden. Om de misstänker att vi inte tar det ansvaret på allvar kommer de inte att lyssna till oss, säger han.

På en direkt fråga säger han att han inte upplever att Ryssland är något hot mot de nordiska länderna. Ryssland är ett land, som enligt Stoltenberg, har demokratiska ambitioner. De måste inkluderas i samarbetet för att skapa god säkerhet för alla inblandade.

Nordens återkomst

Och det är inget problem att de nordiska länderna har sina respektive inrikespolitiska lösningar, anser han. Norge och Danmark har Nato som grundpelare i sin säkerhetspolitik, Norge vill inte gå i EU och Sverige vill inte vara med i Nato. Samtidigt är både Norge och Sverige bland de ivrigaste deltagarna i anpassning till de sammanslutningar de inte vill vara med i.

– Jag tror det är ett nordiskt drag att vara kritiska. Vi är kritiska medlemmar men kan också vara entusiastiska icke-medlemmar,

Stoltenbergs tretton punkter

1. Insatsenhet för militär och civil stabilisering.
2. Nordiskt samarbete om luftövervakning av Island.
3. Nordiskt havsövervakningssystem för Östersjön, Barents och Nordatlanten.
4. Gemensamma marina insatsenheter för sjöräddning.
5. Nordiska satelliter för övervakning och kommunikation.
6. Nordiskt samarbete om miljö, klimat, sjöräddning och säkerhet i Arktis.
7. Kompetensnätverk mot digitala attacker.
8. Nordisk katastrofenhet, bland annat för större CBRN-incidenter.
9. Gemensam enhet för spårande av gömda krigsförbrytare i Norden
10. Samarbete avseende utrikesförvaltning, ambassader med mera.
11. Militärt samarbete om transport, hygien, utbildning, materielsystem och övningsfält.
12. Gemensam amfibisk enhet för internationella och även arktiska insatser.
13. En gemensam nordisk solidaritetsförklaring på åtgärder vid angrepp eller yttre hot.

säger Thorvald Stoltenberg.

Stoltenberg är för övrigt glatt förvånad över den renässans som Norden har fått de senaste åren.

– Hade du frågat mig för några år sedan hade jag sagt att Norden var passé. Men globaliseringen har liksom gått varvet runt. Globaliseringen skapar ett behov av ökat lokalt samarbete. Det finns liknande processer i Medelhavet, där Frankrike tagit täten, och i Svarta havet, säger han.

Men han har inga förhandstips på vilka av de 13 åtgärderna som de nordiska utrikesministrarna kan komma att besluta om i juni.

Daniel Skoglund

Foto: Daniel Skoglund

Kapten Nikola Grkovic övervakar koncentrerat truppens försvarsstrid.

Administration och krig – en kaptens vardag

Gruppen ligger i cirkel runt stabsplatsen. Gruppchefen betraktar sina soldaters eldställningar. Plötsligt öppnar fiendesidan eld från ett krön 100 meter bort. Plutonchef kapten Nikola Grkovic vandrar längs med försvararnas ställning med koncentrerat ansiktsuttryck. Med den gula ljuspistolen slår han ut en av försvararna, som träffats av anfallarnas eld, men vars simulatorväst inte fungerar.

Klockan är kvart över nio och två timmar har redan förflutit av Nikola Grkovics arbetsdag.

– Det är ju detta jag älskar med det här jobbet. Jag får jobba över i kväll för att hinna ikapp med all pappersexercis som jag inte hinner med för att jag är här. Men ändå älskar man det, säger Nikola Grkovic.

Han har precis utvärderat det första genomförandet från sitt perspektiv. Plutonkollegan löjtnant Caroline Dölling, som följer med anfallarna, har utvärderat striden från sitt.

Idag är det två grupper från 16 insatsplutonen på Livkompaniet på P7 i Revinge som utbildas. Det är värnpliktiga vaktssoldater som i låga ställningar övar försvar och anfall. De värnpliktiga gruppcheferna får efter eget huvud låta sina grupper söka stridskontakt och göra omfattningar.

– När de muckar om en månad kommer

de att kunna genomföra strid inom troppstram. Inte pluton eftersom vi nästan aldrig har plutonen samlad. Grupperna spenderar två veckor i vakten, därefter får de två veckors utbildning, säger Nikola Grkovic.

Stolta över betyg

Både Nikola och Caroline påpekar att P7 förra året fick utmärkelsen bästa förbandet av värnpliktsrådet. Båda anser att förbandet fick det goda betyget för att de lyckats att skapa bra utbildning för förra omgången av insatsvärnpliktiga.

– Att skapa stimulerande värnplikt för vaktssoldaterna är mycket vad betyget handlar om. Det är dem som det är svårast att stimulera eftersom de har så mycket tid i vakten, säger Nikola Grkovic.

Dagens övningar bedrivs med simfireutrustning. Varje vapen har en liten ljussändare och soldaterna bär västar med prismor som registrerar ljusstrålarna. Blir man träffad piper västen och soldaten får lägga sig ner i väntan på momentets avslutning.

– Ser du vilka låga ställningar de har. Det ser du aldrig om det bara är lösplugg i vapnen, säger Nikola.

Tre män, tre kvinnor

Nikola och Carolines plutonslag är ovanligt på så sätt att det består av tre män och tre kvinnor. Men Caroline anser att det inte är någon större skillnad jämfört med tidigare arbetslag.

– Känns lite stereotypt, när man säger

det, men om det skulle vara något, är det att vi kanske bryr oss lite mer om hur arbetslokalerna ser ut, säger hon.

När samtalsämnet manligt/kvinnligt kommer upp skojar Caroline och Nikola om det ironiska i att samtliga tre av männen i plutonslaget ska bli fäder i närtid och planerar pappaledighet, medan ingen av kvinnorna har motsvarande planer.

Bättre motivation, sämre fysik

Nikola Grkovic anser att de värnpliktiga idag är bättre motiverade än när han började i yrket för tio år sedan, även om deras fysiska status inte alltid är på topp.

– Dessutom är det en vänligare ton än när jag gjorde lumpen. De flesta av de värnpliktiga vill vara här. Vi sällar bort dem som inte vill, säger han.

Soldaterna ges tillräcklig utbildning för att kunna fungera som vakt- och eskortsoldater i utlandstjänst, anser Nikola. Både han och Caroline har varit på utlandstjänst i Kosovo och har goda erfarenheter av det, men när det gäller frågan kring ett obligatorium för utlandsinsatser är synsättet nyanserat.

– Innerst inne tycker jag att det ska vara ett obligatorium. Vi officerare ska kunna användas inom och utom landet. Att som officer bara säga att man inte vill, det funkar inte, anser jag, men ska ett obligatorium fungera måste det finnas en mellanväg. Du kan exempelvis ges en femårsperiod som du måste åka ut under, sedan får du planera in en utlandstjänst. Om du av sociala skäl inte

kan vid ett tillfälle måste du lägga in tjänstgöring senare under femårscykeln istället, säger Nikola och fortsätter:

– Men att bara beordra någon med tre månaders varsel: ”nu ska du åka utomlands sex månader”, det tror jag inte kommer att funka. Då blir officeren efter ett tag antingen ensamstående, eller också lämnar han eller hon försvaret.

Idag är det även så att det finns ett visst mått av karriärplanering i vilken utlandsenhet man söker sig till.

– Nyss kom beskedet från en klar himmel att vi ska sätta upp två plutoner som ska stå i beredskap för EU. Just nu räcker det med att du andas intresse för att du ska få mycket uppvaktande telefonsamtal. Men det känns rätt dumt karriärmässigt för då tappar du din plats i Afghanistanstyrkan FS20 som P7 är ansvarigt för. Men för vissa kan ju EU-beredskapen fungera bättre, så klart, eller för den som inte är med i FS20, säger Nikola.

Entusiastiska sergearter

Vid lunch bryts övningarna för utspisning från isoleringskärl. Soldaterna ges därefter i uppgift att försvara respektive ta en ny plats: Ett värnsystem inne på garnisonsområdet. Två stridspar försvarar och resterande två reducerade grupper ges i uppgift att ta systemet.

– Vi hade tre specialistofficerare som grundutbildade den här plutonen. Sergeanterna hade verkligen kommit hit för att kriga tillsammans med soldaterna. De kunde hitta på nästan vad som helst, de var fulla av idéer. Det gjorde att vi andra i laget också tänkte till på nytt, vilket var väldigt roligt, säger Nikola och fortsätter:

– Sedan var vissa av dem väldigt unga, vilket krävde ett annat sorts ledarskap, vi fick ta hand om dem. Jag såg till att det alltid fanns en löjtnant, eller jag själv, med dem som hjälpte med tips och tricks, säger han och ler lite vid minnet av dem.

Samtidigt säger Nikola att han misstänker att om specialistofficerarna blir ett konstant inslag i vardagen riskerar han själv att få ännu mindre chanser att delta i den praktiska utbildningsverksamheten.

Civila alternativ

Förra året nämndes P7 som ett av de förband som skulle kunna läggas ner. Men diskussionerna kring det har bedarrat. Samtidigt har år av nedläggningar satt sina spår:

– Alla har en plan B idag. Jag känner att det är mer öppet idag att prata om att man har en reservplan, att man funderar på annat, än det var några år sedan. Det finns många kollegor som har testat på att börja jobba civilt, en del har trivts, en del har kommit tillbaka, säger Nikola.

Foto: Daniel Skoglund

Den värnpliktige gruppchefen förklarar sin stridsidé för Kapten Nikola Grkovic och löjtnant Caroline Dölling som ger kritik och beröm.

– En annan sak som jag inte förstår är att vi har lagt ner så många förband, men ändå finns det inte utrustning till soldaterna. Man känner instinktivt att: någonstans måste materialen finnas. Men så tänker nog alla, överallt, säger Nikola.

Plutonen har fått kämpa för att vaktsoldaterna ska få ut två m/90 för att kunna ha en ren uniform när de bemannar vakten. Sommarvarianten av m/90 ska, enligt beskedet till plutonen, sluta att levereras, där handlar det mer om att de officerare som fått ut den ser till att behålla dem. Sövsäcker till soldaterna är också svårt att få tag på.

– Sådant bidrar till viss bitterhet. Vi behöver inte nya grejer för nya grejers skull, men det finns några relevanta saker, säger Nikola.

En materielfriktion visar sig på eftermiddagen, efter att soldaterna läst in vapnen och dagens övningar är avslutade. Caroline Dölling får då beskedet att plutonens mörkermateriel, som hon lämnat in för underhåll och reparation, troligen inte kommer att komma tillbaka, utan sannolikt kommer att omfördelas till en annan enhet.

– Hur kan det gå till så? Jag lämnar ju inte in min jacka på kemtvätt för att kanske få tillbaka den, säger hon.

Samtidigt betonar Caroline och Nikola

att det inte bara är motgångar.

– Vi har till exempel fått pröva IGR-systemet (interngruppradio), vilket ju var jättebra. Man är ljusår från resten med det systemet, jämfört med idag. Så visst, vi har framgångar också. Man får vänja sig och ta de väsentliga striderna. Vår skyddsutrustning är bra. Visst, det kan säkert finnas bättre skydd än skyddsväst m/94 på marknaden, men den funkar, det tycker jag i alla fall, säger Nikola.

Kvällsadministration

På P7 innebär den nya insatsorganisationen att skillnaden mellan krigskompanichef och fredskompanichef försvinner. Varje befattningshavare är chef både vid utbildning och insats, men för att stödja vid utbildning, tillkommer en utbildningsledare per pluton, och en på kompaninivå.

– Systemet låter bra, men vi får se. Vi har ju aldrig gjort så förut, säger Nikola.

Väggklockans visare passerar halv fem. Några av Nikolas kompanikollegor sticker in huvudet på kontoret, säger adjö för dagen och går mot utgången. Kapten Nikola Grkovic vänder sig mot skrivbordet och skärmen för att jobba ikapp med det administrativa.

Daniel Skoglund

P7: Omorganisation har tagit kraft

För den lokala officersföreningen på P7 i Revinge, Officersföreningen södra skåningarna (OFSS), har mycket tid ägnats åt omställningen av underhållstjänsten på förbandet. Flera medlemmar har påverkats när delar av verksamheten ska läggas över på FMLOG. En annan sak som engagerat är förbandets överlevnad i diskussionerna kring försvarets omställning.

– På lokal nivå blir det ju så att det som är bra för P7 är också bra för våra medlemmar, säger ordförande Kent-Ivan Andersson

Han visar en broschyr som föreningen gjort som lyfter fram förbandets historia, betydelse för regionen och samarbete internationellt.

– Det viktiga är att det är vi som har gjort det här. Inte P7, chefen P7 har inte haft något med framtagandet att göra, säger Kent-Ivan Andersson, väl medveten om att en förbandschef inte kan engagera sig för starkt i sitt förbands överlevnad utan att ses som illojal mot myndighetsledningens beslut.

Broschyren utgår från hotet om nedläggning och försöker visa på anledningar till att det inte vore rimligt. Samtidigt ledde hotet om nedläggning under förra året inte till större oro för personalen.

– Många har redan blivit nedlagda tidigare och de flesta har blivit ganska luttrade, men alla är medvetna om vad som händer, säger Kent-Ivan Andersson.

Demokratiproblem

Att frågan om vilka förband som ska läggas ner har begravts är tagisk för den allmänna debatten, anser Christer Lindow, ledamot i OFSS-styrelse:

– Jag tror att det finns en risk att medborgarnas intresse för förvarsfrågan minskar. Man kan tycka vad man vill, men grundorganisationen är, trots allt, det som många medborgare tydligt associerar med Försvarsmakten. Att verksamheter och verksamhetsställen avvecklas trots frånvaro av riksdagsbeslut gör det inte lättare för medborgarna att uppleva transparens i frågan, säger han.

– Nu finns en risk att politikerna fattar beslut i tysthet som utan debatt ställer medborgarna inför fullbordat faktum. Jag ser det som ett demokratiproblem och något som, på grund av uteblivet intresse från medborgarna, i förlängningen kan äventyra Försvarsmaktens möjligheter att lyckas med

Christer Lindow, Kent-Ivan Andersson och Lars Jönsson, anser sig märka att förbandschefen har börjat få ordning på styrdokumentet.

övergången till ett försvar som bygger på helt frivillig grund, säger Christer Lindow.

Mycket tid till samverkan

Men det dagliga fackliga arbetet handlar inte om storpolitik. OFSS har 270 medlemmar, vilket inte är tillräckligt många för att få ha en avlönad facklig förtroendeman. Det gör att de förtroendevalda måste ägna mycket av sin fritid och arbetstid till facklig samverkan.

– Det blir en del tid som går åt. Min chef tittar lite snett på mig ibland när jag säger att jag måste ägna tid åt det fackliga, men samtidigt förstår han behovet. För mig som jobbar på G3 (operationssektionen) i staben är det fackliga engagemanget en vinst, för den kunskapen behövs även i min befattning, säger Lars Jönsson, sekreterare i OFSS.

Omorganisation

Den största frågan under den senaste tiden har varit uppbyggandet av det främre underhållsstödet, den så kallade FUS:en. FMLOG ska överta ansvaret att ta emot fordonen, diagnosticera felen och planera reparationsstjänst på förbandet. Tanken är att officerare ska frigöras för att ingå i insatsorganisationen, så att förbandet kör kriget och FMLOG underhållet. Men för att rätt kompetens ska finnas både i krigsförbandet och på underhållsstödet måste vissa befattningshavare flyttas mellan organisationerna.

– Den första juni ska det sättas i sjön. Nu håller man på med riskanalyser och sådant, säger Kent-Ivan Andersson.

– Ett antal tekniker kommer att få bemaningsuppdrag till FMLOG. Ska dessutom våra officerare ha en bred bas måste de få tjänstgöra även i den bakre delen. Man måste ju få se: Vilka problem är vanliga, hur repareras felen, hur underhåller vi fordonen

i främre linjen för att problemen inte ska uppstå, säger Lars Jönsson.

Försvarsmaktens nya struktur märks också i styrelsen som nu har valt in en specialistofficer för att börja få representanter även för den nya officersgruppen. 13 specialistofficerare har anlänt till P7, hur många som kommer senare i år är inte klart ännu. Lönenivåerna för specialisterna har diskuterats mellan medlemmarna. Att specialistofficerarna kan ha ingångslöner som ligger över vad en redan anställd fänrik har.

– Jag hade faktiskt en sådan diskussion här vid ett fikabord för några dagar sedan. Egentligen är det väl inte så att någon är sur på att en kollega får mer i lön, men man vill få komma med på tåget. De flesta inser vinsten med det, att någon måste gå i täten, för att få upp kollektivets löner, säger Kent-Ivan Andersson.

Avtal som funkar

Avtalen som finns för den dagliga verksamheten på P7 är bra och fungerar, anser OFSS. Problemen, som de tre styrelsemedlemmarna ser, finns vid rekrytering till och anställning av förband för insats, beredskap och internationell tjänst. Där är anställnings- och avtalsvillkoren inte tydliga, vilket skapar problem, både för arbetsgivare, fack och anställd, vid rekrytering och verksamhet.

Övriga avtal fungerar för verksamheten, anser de tre, även om arbetsgivarens företrädare ibland först planerar verksamheten och sedan tittar i avtalen, vilket gör att problem uppstår, med det har blivit bättre de senaste åren:

– Jag tror att vår förbandschef har börjat få ordning på sina styrdokument. Då blir det tydligt för honom, han inser att: här ligger jag taskigt till om jag inte fixar till det, säger Lars Jönsson.

Daniel Skoglund

Supporting you, wherever the action is.

**You can't choose your deployment.
But you can choose your equipment.**

Whether you are saving and protecting the lives of others or safeguarding your own, you can count on us. No matter what the situation is. At home in your barracks, abroad on a mission or in the hospital, our products and services are right where you need them – on every single mission. www.draeger.com

Dräger. Technology for Life®

ÖB:

Vi har ett tillräckligt starkt försvar

Med nätverkande och personliga kontakter försöker Sverker Göranson lägga grunden för sitt uppdrag som överbefälhavare. Och goda relationer är något han värnar, oavsett om det gäller fackförbund, politiker eller utländska försvarsmakter.

Den tidigare stabschefen medger att relationen till Officersförbundet och de tre övriga fackliga organisationerna inom försvaret varit "ganska spända" under senare tid. Det, tror han, beror på såväl bristande personkemi som oenighet i sakfrågor. Extra knackigt har det varit sedan förre försvarsledningen (där även Göranson ingick) i höstas gick ut och krävde mindre förhandlingsutrymme och mer lagstiftning i personalfrågor i samband med att det nya systemet med kontraktsanställd personal införs.

– Vi drev den här frågan ganska hårt utifrån den anvisning vi hade fått och jag medger att vi var ganska kantiga i vår dialog. De kanterna håller vi på att slipa ner.

Tydligare reglering

Däremot är sakfrågan inte utagerad, framhåller ÖB. Han säger sig visserligen vilja värna den svenska förhandlingsmodellen och kollektivavtalen, men håller samtidigt fast vid att det finns områden som behöver tydligare reglering.

– När vi har killar och tjejer i insats på kanske åtta månader behöver de veta att de har kvar sina ordinarie [civila] jobb när de kommer tillbaka. Det här är ett sådant område som behöver stärkas genom lagstiftning.

Men de fortsatta diskussionerna i den här frågan hoppas han ska löpa smidigare och han poängterar att han vill ha bättre samtalsklimat mellan parterna. Även om åsikter och viljor ibland går isär tycker han att det är viktigt att sträva efter en respektfull dialog.

– När jag träffade Officersförbundets ledning nyligen så upplevde jag att kvittensen var positiv. Och inför det möte som jag ska ha

med samtliga fyra förbund tänker jag trycka på att vi måste arbeta hand i hand även om vi inte alltid kommer att vara överens om varje detalj.

Personliga relationer nyckeln

Goda relationer är något som ÖB tror på i alla lägen, oavsett om det är till den afghanska polisen och militärledningen som han nyligen träffade i Bryssel, eller om det handlar om svenska politiker eller förbandsanställda.

– Personliga relationer är grunden för allt samarbete och det handlar i hög grad om att bygga förtroenden. Har man en bra dialog så tror jag att det också blir lättare att lösa problem tillsammans, säger han.

Sedan utnämningen till ÖB den 25 mars har han främst riktat in sig på samarbetet med försvarsministern och andra berörda politiker, kollegor i de nordiska grannländerna samt nyckelpersoner inom Nato och EU. Därefter står förbanden i insats på tur och till sist dem på hemmaplan.

– Prioriteringen har varit en medveten strategi från min sida. Eftersom jag nyligen besökt de flesta förbanden så har jag valt att fokusera externt initialt.

Relationen till försvarsministern ser han som en av sina viktigaste kontakter. Inte minst för att underlätta den balansgång som det innebär att både företräda Försvarsmakten och dess anställda och agera som regeringens förlängda arm.

– Jag vet att en del vill ha en ÖB som kan slå näven i bordet och säga åt politikerna när de gör fel. Och det har jag i och för sig inga problem att göra. Men frågan är när och varför jag skulle göra det. Försvarsmakten är ytterst ett redskap för riksdag och regering och vårt uppdrag är att genomföra de beslut som politikerna fattar. Vi måste självklart följa den demokratiska process som vi ytterst är satta att beskydda och det gäller även om det kommer för oss obekväma beslut om exempelvis nedskärningar.

Men han ser också att Försvarsmakten har en viktig uppgift i att informera politikerna om försvarsläget, både här hemma och i omvärlden, som underlag för deras beslut. Och han drar sig inte för att säga ifrån om han upplever att något är fel.

– Jag blir lite besviken när de killar och tjejer som är i insats inte får den respekt de förtjänar, vilket jag framfört i försvarsutskottet. Jag har också påtalat att de som politiker behöver bli tydligare i media med vad de vill med försvaret. Försvarsmakten har exempelvis inte själva bestämt att vi ska ha folk i Afghanistan – det har riksdag och regering gjort – men det är så det framställs, säger han.

Nöjd med kåren

Försvarsmaktens nya stora förändring, övergången från värnplikt till kontraktsanställd personal, är något han välkomnar. Men till skillnad från Försvarsmaktens GD, Ulf Bengtsson, oroar sig Göranson inte nämnvärt för eventuella rekryteringsproblem.

– Jag är övertygad om att vi är en attraktiv arbetsgivare för unga människor, även om det kan bli svårt att få personal inom vissa specialkompetenser, som exempelvis medicin. Vi passar dem som vill ha en utbildning med hög kvalitet och som är lite äventyrslystna. Med det inte sagt att vi vill ha några vildhjärnor eller krigsrobotar, men de som kommer till oss ska vara kapabla att ta vara på sig själva och andra när det behövs.

Dagens officerskår är han nöjd med och han tycker det skett en markant förbättring av den under de senaste decennierna.

– Majoriteten av de som arbetar hos oss idag är riktigt duktiga, vi har få felrekryteringar. På sextio- och sjuttiototalen var det en mer blandad kvalitet.

Hård jargong

Göranson talar om att Försvarsmakten ska spegla sammansättningen i samhället i övrigt och med den ambitionen är det uppenbart att mycket återstår att göra, både vad gäller

Foto: Daniel Skoglund

Sverker Göranson.

kvinnor och invandrare. Pliktverkets satsning AG 5000, som syftar till att locka fler unga tjejer till organisationen, är något han hoppas på ska jämna ut en del av obalansen.

– Det sågs att det kommer att bli mycket mer tjejer på grund av detta, men det tror jag när jag ser. Men det vi behöver göra är att visa att i Försvarsmakten är alla lika mycket värda.

Han är medveten om de problem som kvinnliga militärer ibland möter och då han som stabschef träffade anställda på förbanden brukade han prata med tjejer och killar var för sig. Medan männen fick veta att det inte är antalet kilon på skivstången som avgör hur duktig soldat man är så pratade han med kvinnorna om deras situation som minoritet.

– Tjejer har berättat om upplevelser så att jag trott att öronen ska trilla av. Men jag tror inte att det är unikt för försvaret. Det är en hård jargong i samhället idag och när man hör killar och tjejer prata i mobilen i tunnelbanan ibland blir man lite matt.

Positiv till internationell verksamhet

Den fortsatta inriktningen mot ökat engagemang i utländska konflikter är en inriktning som ÖB har förväntningar på. Regeringens ambition att öka antalet svenskar i insats till 2000 personer är något han tror kommer få positiva effekter även på hemmaplan.

– Det finns inget krigshot mot Sverige idag och ur den aspekten har vi ett tillräckligt försvar. Men om vi ökar våra internationella insatser kommer också försvaret här hemma att stärkas eftersom våra anställda kommer att vara mer flexibla och kunna användas både ute och här hemma. Jag räknar med att vi till 2014 har mellan 45000 och 46000 man.

En viktig uppgift för försvarsledningen blir att skapa en tillräckligt säker och bra arbets-

miljö för dem som befinner sig i insats. Sverker Göranson tycker att man redan idag gör ett bra jobb på det här området.

– Vi gör noggranna analyser av säkerhetsläge och den utrustning som kan behövas innan vi skickar iväg folk. Men det kan naturligtvis

bli bättre och det visar inte minst de olyckor som inträffat under senare år. Men en viss risk kommer det alltid att finnas i de här uppdragen och frågan är inte om vi får ett dödsfall utan när.

Linda Sundgren

NYFIKEN PÅ VÄRLDEN? VI ÄR NYFIKNA PÅ DIG!

Är du

- Intresserad av internationella insatser?
- Intresserad av att leda projekt?
- Intresserad av närkontakt med kunder?

Hör av dig till oss på Saab Barracuda så berättar vi mer!

Johan Friberg, marknadschef, 0734-180405

Petra Andersson, HR, 0734-180410

www.saabgroup.com

Sverker Göranson

– skidläraren som blev officer

Träning, resor och skidåkning är sådant som Sverker Göranson gärna ägnar fritiden åt. Intressen som han helst av allt delar med sin tonårskärlek Ann.

Måndag, onsdag och fredag är ÖB tidigt på jobbet för att hinna träna innan han börjar beta av dagens arbetsuppgifter.

– Jag brukar börja med att springa tjuo trettio minuter och sedan köra cirkelträning. Det blir sådant som man behöver träna i min ålder som armar, mage och rygg.

Han säger att han är i gymmet för att orka med sitt krävande tjänsteuppdrag, men fysisk aktivitet är något som han alltid ägnat sig åt. Han har tillryggalagt sju maratonlopp (varav ett på strax under tre timmar) och utförsäkning är fortfarande ett stort intresse. Allra helst beger sig han och hustrun till de franska alperna men han har åkt i både Kanada och USA.

– Vi åker helst i Frankrike eftersom systemen där så stora, men vill man ha riktigt häftig offpiståkning med fria vidder finns det ingenting som slår Kanada.

Sverker Göranson berättar att det också

var genom idrotten som han träffade Ann, då de båda var aktiva friidrottare i tonåren. Nu har de varit gifta i 33 år. Att de fortfarande trivs tillsammans tror han delvis beror på deras gemensamma idrottsintresse. Men också på att de alltid har haft en öppenhet och närhet till varandra.

– Vi pratar om allt och delar allt med varandra. Även om mitt jobb många gånger har styrt våra liv, det ska jag inte sticka under stol med, så har vi alltid tagit beslutet ihop.

Det bästa året

Att resa är ett annat intresse som makarna Göranson delar och förutom årliga semestrar har de också bott utomlands vid några tillfällen. Under nittiotalet tjänstgjorde han under ett år i krigets Bosnien. Första gången de bodde utomlands tillsammans var dock 1993 då han gick ett påbyggnadsår till chefsprogrammet i Kansas i USA.

– Det var The best year of my life, som man brukar säga. Miljön var oerhört spännande och klasskamraterna kom från jordens alla hörn. Vi är ett gäng därifrån som träffas vartannat år och förra året var vi här i Sverige och bodde på Karlberg.

Foto: Daniel Skoglund

Vid millennieskiftet gick familjens flyttlass åter över Atlanten. Den här gången till Washington sedan Sverker Göranson blivit utnämnd till armé- och attachéchef vid svenska ambassaden.

– Det har varit fantastiskt att ha fått bo i andra länder som vi gjort. Nackdelen är att min fru har fått vara tjänstledig under de här åren och det har missgynnat hennes pension.

Tuffare för frun

Ann är barnmorska och numera enhetschef i Stockholm. Han säger att hon jobbar ungefär lika mycket som honom (cirka 55 timmar i veckan) men att de försöker få tid tillsammans så ofta de kan.

– Ibland är respektive inviterade till våra aktiviteter. Det är alltid roligt när hon är med, men det är tuffare för henne än för mig eftersom hon inte har någon som gör hennes jobb om hon är borta ett par dagar. Jag har bättre uppbackning från folk runt omkring mig.

Linda Sundgren

Sverker John Olof Göranson

Ålder: 55

Uppväxt: Lund

Familj: Gift med Ann Göranson. Sonen Erik, 24, och dottern Karin, 26.

Bor: Villa på Ekerö utanför Stockholm sedan 1989.

Karriär: Började som officer i pansartrupperna. Ett år i krigets Bosnien och senare i den NATO-ledda insatsen där. 1993-1994, studier vid amerikanska arméns chefs- och högre stabscollege i Kansas/USA. 2000-2003, armé- och försvarsattaché vid svenska ambassaden i Washington. 2005-2007, arméinspektör.

Senast arbetat han som stabscbef och chef för högkvarteret. ÖB sedan 25 mars 2009.

Fritid: Spelar golf, motionerar och umgås med vänner.

Sommarsemester 2009: I södra Frankrike precis som i fjol.

Bra egenskap: Är en lyssnande person som gärna tar in omgivningens synpunkter och har lätt att hitta lösningar i samarbete med andra.

Sämre egenskap: Har ibland svårt att ge beröm. Kan också driva saker väldigt hårt när han väl bestämt sig vilket kan

uppfattas som obehagligt av dem som inte håller med.

Dold talang: Skidåkning. Utbildade sig till skidlärare i tonåren. "Önskar jag kunde säga sjunga eller spela, men sådana talanger har jag inte".

Är det jämställt hemma? "Frågar du mig säger jag ja, frågar du min fru säger hon nej. Jag är bortskämd med en fru som är otroligt duktig på att laga mat och gärna gör det, å andra sidan är det jag som röjer upp efteråt. Vi har heller inga problem att säga åt varandra om någon av oss faktiskt borde göra lite mer."

THE NAMMO GROUP

– A Solution Provider

The Nammo Group is a world leader in development and production of ammunition, shoulder-fired weapon systems, missile products and demilitarization services.

ENVIRONMENT
THINKING CUSTOMER

COMMUNICATION

THINKING DEMIL THINKING

THINKING TECHNOLOGY

SAFETY & SECURITY

THINKING THINKING ETHICS

PEOPLE THINKING GLOBAL

www.nammo.com

Nammo

Pontus – skadad i rikets tjänst

– En historia om två människors kamp för att få hjälp

Den första augusti 2007 totalförklarades kaptен Pontus Hübinette i en trafikolycka i Afghanistan. Sedan dess har hans och flickvännen Anna Woxlins liv bestått av en konstant kamp för att Pontus ska kunna få rehabilitering och återvända till ett värdigt liv. Ingen har tagit på sig det övergripande ansvaret, utan allt ansvar för kontakter med Hjälpmedelscentralen, Försvarmakten, kommun och landsting har hamnat på Anna.

– Innan man åkte iväg lät det ju så himla bra, att man skulle bli omhändertagen om något hände. Men det var ju bara skitsnack. Att vi ska behöva kontrollera allting när det ska finnas en person som sköter det här jobbet är helt ofattbart. Som om man inte hade nog med skit att stå i ändå, säger Pontus Hübinette.

Väjningsolycka

De var nykära när han reste. Pontus Hübinette, 34, skulle vara i Afghanistan lika länge som de hade varit tillsammans – tre månader. Hon kände olust inför resan, men uppdraget som räddningssamordnare och utbildare i norra delen av landet verkade ändå relativt säkert. Han såg uppgiften som en självklar del i sin tjänstgöring inom FÖS (Försvarets överlevnadsskola) och var väl förberedd inför avresan.

I början av juli anlände han till den centralasiatiska republiken. På campen var det lugnt. Några räddningsuppdrag var inte aktuella och Pontus hade gott om tid att slipa på detaljerna i de utbildningar han ansvarade för. Men den första augusti, 23 dagar efter ankomst, förändrades allt. En militärpolis skulle köra till en annan camp för att hämta några dokument och Pontus bestämde sig för att hänga med. Polisen körde. På håll såg de en man korsa vägbanan. I hög fart gick de ut i vänster körfält för att väja undan. Men mannen fortsatte att gå och för att undvika en krock tvingades de till en häftig undanmanöver. Bilen sladdade av vägbanan, voltade flera varv och blev lig-

Kaptен Pontus Hübinette innan olyckan i Afghanistan.

gandes på sidan. Militärpolisen var oskadd; Pontus illa tilltygad. Innan han svimmade lyckades han tala om för räddningsteamet att han inte hade någon känsl i benen. Sedan skulle det dröja nästan tre månader innan han återfick medvetandet.

– Jag kommer inte ihåg någonting av själva olyckan, berättar Pontus. De första minnena jag har är från Sahlgrenska någon gång i november.

Två månader på intensivvår

Samma dag som olyckan inträffade fick flickvännen Anna Woxlin, 40, reda på vad som hade hänt genom ett samtal från Pontus bror. Hon blev chockad, men informationen var knapphändig och ingen visste hur allvarligt läget var. Den andra augusti kom Pontus till Sahlgrenska universitetssjukhuset i Göteborg. Anna var först av de anhöriga på plats. En representant från Försvarmakten bad henne att identifiera pojkvännen som låg medvetslös, svullen och illa tilltygad.

– Ingen hade förberett mig på att jag skulle identifiera honom och jag hade ingen aning om hur han såg ut. Det var väldigt otäckt att se honom ligga där uppkopplad till en massa apparater.

Anna stannade en vecka. Resten av hösten

reste hon till sjukhuset varje onsdag och varannan helg de 20 milen från Karlsborg till Göteborg. De första månaderna drabbades Pontus av upprepade infektioner och var i stort sett helt okontaktbar på grund av en hjärnskada och omfattande medicinering.

– Han låg på intensivvår i nästan två månader och första tiden trodde läkarna inte att han skulle överleva. Det var tungt att se honom ligga där, men jag hade en känsla av att han visste att jag var hos honom. Jag minns särskilt en kväll när jag var på väg att gå ner till sjukhusets anhörigboende. När jag sa god natt så formade han munnen till en puss.

Lär sig leva med smärtan

Mot alla odds så återhämtade Pontus sig och sedan i maj förra året bor han åter hemma på sin gård strax norr om Karlsborg. Vi sitter i köket. Jenny, assistenten, har just lutat ryggen på permobilen lite bakåt för att försöka mildra de konstanta ryggsmärtor som Pontus ryggmärgsskada orsakar honom. Morfinpumpen hjälper inte.

– Man får anstränga sig för att tänka på annat, kolla på teve eller läsa. Smärtan försvinner inte så jag måste lära mig att leva med skiten, säger han med sin lite lång-

Foto: Linda Sundgren

Pontus Hübinette och Anna Woxlin är djupt besvikna över att inte ha fått något sammanhållet stöd efter att Pontus skadades under tjänstgöring i Afghanistan.

samma och skrovliga röst.

Olyckan orsakade också två blödningar i hjärnan vilket har skadat hans kortids- och arbetsminne rejält och påverkat talförmågan. Händelser från längre bak i tiden, före olyckan, är tydliga men han har svårt att redogöra för vad som hände igår eller förra veckan. Pontus tillvaro har förvandlats från ett aktivt naturliv med jakt, fiske, mycket träning och stort umgänge till en vardag där varje litet moment förvandlas till ett nästintill oöverstigligt projekt.

– Bara att duscha, klä på sig och äta tar väldigt mycket tid så det är ju inte direkt några problem att få dagarna att gå, säger han.

Känner sig svikna

Deras berättelse är tragisk, men också fylld av värme och stor respekt för varandra. De har nära till skratt och pratar gärna om händelser från månaderna före Afghanistan. Men frustrationen och bedrövelsen finns

strax under ytan, och stunderna är många då Pontus önskar att han aldrig hade vaknat upp efter olyckan. De säger att det enda de vill är att han ska få den hjälp han behöver och att de två ska få chans att ägna sig åt varandra. Men dit verkar det vara långt. För trots att det snart är två år sedan olyckan inträffade är det fortfarande ingen som velat ta det övergripande ansvaret för Pontus rehabilitering, berättar de. Istället är det Anna, som förutom sorgen över det inträffade, också tvingats kämpa för pojkvännens tillfrisknande och rättigheter. Något de båda är oerhört besvikna över.

Samordning saknas

Eftersom Pontus dels är förlamad, dels har omfattande skador på närminnet samt talproblem, är det Anna som fått lägga ner tid och kraft för att pojkvännen ska få hjälp. På det rustika furubordet bredvid henne ligger en rejäl trave med anteckningsböcker, rapporter och platsmappor fyllda med

dokument som vittnar om allt det arbete hon hittills utfört. Hon började tidigt göra anteckningar för att Pontus skulle få chans att förstå vad som hade hänt honom under tiden han låg medvetlös på Sahlgrenska. Men efter hand har hennes dokumentation också blivit ett tragiskt bevis på ett system som inte fungerar, på tjänstemän som inte tar sitt ansvar och på ett samhälle som inte lyckas ta hand om en medborgare i ett ytterst utsatt läge.

– Det är så otroligt många människor och instanser runt Pontus, men ingen som tar det övergripande ansvaret. Det finns ingen som samordnar insatserna, ser till att han får den vård han behöver eller som informerar om vad som händer. Den biten har jag fått sköta, säger Anna.

Hon har haft kontakter med Hjälpmedelcentralen, kommunen, landstinget, Hjärnskadeteamet, psykologer, sjukgymnaster, assistenter, läkare, terapeuter och en rad personer inom Försvarsmakten och många

Foto: Daniel Skoglund/FBB

Pontus Hübinette anlände till Afghanistan i början av juli 2007.

fler. Åtskilliga timmar varje vecka har gått åt till att försöka samordna, planera och informera; påtala när något inte fungerat, jaga rätt på ansvariga i olika ärenden och be om hjälpmedel för att underlätta Pontus vardag. Ett tungt lass som hon egentligen varken haft tid eller kraft att dra.

– Jag har två tonårspojkar, en dotter på fem år och är frisör med eget företag. Allt det runt Pontus har jag fått sitta med på kvällar och helger och jag har försökt ringa samtal mellan kunderna på salongen på dagarna. Det känns så fel, men det är ingen som velat ta på sig det ansvaret och alla bara skyller på varandra. De man pratar med säger bara ”Stackars er”, ”Oj vad synd det är om er”, men ingen gör något.

Ingen talpedagog eller psykolog

Att hjälp och stöd efter en olycka inte var en självklarhet blev tidigt uppenbart, berättar de. Då Pontus var i Afghanistan tittade Anna till huset, vattnade blommor, tog in post och betalade räkningar. Efter olyckan

ville hon lägga den fritid hon inte var med barnen hos Pontus på sjukhuset. Men någon rutin för vem som skulle ta över den praktiska skötseln av hans hem och ekonomi fanns inte.

Ett annat problem efter olyckan var att det dröjde nästan ett helt år innan Pontus fick rätt lön, berättar de.

– Det var rena turen att han hade en sådan god ekonomi innan han åkte. Hade han suttit med ett nybyggt hus och fem barn hade familjen tvingats gå från hus och hem, konstaterar Anna.

Bristerna kring bemötandet och hanteringen av Pontus är många. Kommun och landsting anmälades och fälldes i samband med hanteringen av hans utslussning från sjukhuset förra våren.

Inom Försvarsmakten har ingen tagit på sig det övergripande ansvaret. Idag sitter Pontus på sin lilla gård, utan vare sig talpedagog som kan hjälpa till att utveckla talet eller psykolog att ventilerar alla tunga tankar med.

– Det är sådan hjälp han har rätt till, men inte får. Snart har det gått ett år sedan han skrevs ut från sjukhuset och fortfarande har ingen organiserad rehabilitering påbörjats. Men jag vägrar att låta honom sitta här med en 80-procentig sjuklöne i resten av hans liv, säger Anna.

Fånge i sitt eget hus

I maj förra året blev han utskriven från sjukhuset och fick flytta hem till gården som han hade köpt ett par år tidigare. Men ingen hade tagit sig an uppgiften att göra en genomgripande anpassning av det lilla torpet efter Pontus behov. Endast ett par trösklar inomhus hade avlägsnats och ett par dörröppningar hade breddats och han kunde bara vistas i några få rum på entréplan. Sedan dess har huset modifierats ytterligare men fortfarande är mycket väldigt opraktiskt. Övervåning kan han inte ta sig till alls och ytterdörren är bara 70 centimeter bred, vilket är betydligt smalare än hans permobil, och att ta sig in och ut ur huset medför stora svårigheter.

De har tryckt på hos Hjälpmedelcentralen för att Pontus ska få tillgång till redskap och teknik som kan underlätta hans vardag. Men också där tar allting väldigt lång tid och när han efter nästan två år nyligen fick en dator som ska göra att han kan byta kanal på teven själv och koppla upp sig på nätet, fungerar

Efter hand har Annas dokumentation blivit ett tragiskt bevis på ett system som inte fungerar

den inte. De berättar också att assistenterna som finns hos Pontus dygnet runt inte har skött dokumentationen av det som händer på dagarna ordentligt, något som medför stora problem för Pontus som inte har ett fungerande närminne.

– Alltihop är pinsamt dåligt skött, säger Pontus.

En skada – två offer

De senaste årens slit har också tärt hårt på Anna och i november förra året var hon nära att bryta samman. Hon drabbades av stressymptom, grät mycket, sov bara ett par tre timmar per natt och kände sig fullständigt tömd på energi.

– Men värst är nästan frustrationen över att känna sig så oerhört ensam med det här och att ingen tar en på allvar. Folk tycker bara att man är obekvämt och tjatig när man ringer. Men jag blev tvungen att dra i bromsen och ta en time out, annars hade jag också fått läggas in på sjukhus. Nu går jag hos en psykolog och känner mig lite bättre. Men jag gör fortfarande bara sådant som Pontus ber mig om, mer klarar jag inte av just nu.

Ögonen blir blanka när hon berättar om det tunga beslutet att dra ner på sina ansträngningar för Pontus, och hon lägger försiktigt pekfingerarna under ögonen för att hindra tårar från att rinna nerför kinderna.

– Vi måste få en chans att bara få ägna oss åt varandra istället för att varje gång vi ses sitta och gå igenom sida efter sida med grejer som inte fungerar och som vi måste ta tag i. Mitt i allt det här kaoset runt Pontus bär vi ju på en sorg över det liv som vi aldrig kommer att kunna få, säger hon.

Vem tar ansvar när anhöriga saknas?

Pontus förstår och respekterar flickvännens beslut. Samtidigt tycker han att det är som att ramla hela vägen tillbaka ner igen, för när Anna sa ifrån var det ingen annan som tog över ansvaret för honom. Vad som kommer att hända nu har de ingen aning om. Pontus säger att han inte orkar tänka framåt. Annas förhoppning är att han så småningom ska bli så pass bra att han kan återgå i tjänst.

– Jag skulle önska att Pontus fick arbeta

med att hjälpa sådana som råkat illa ut under utlandsinsatser. Han är en fantastisk person och jag tror att ett sådant uppdrag skulle passa honom jättebra, även om det ligger väldigt långt fram i tiden. Just nu försöker vi fokusera på de ljusglimtar som faktiskt finns. Som att hans närminne har blivit lite, lite bättre, att han inte behöver åka in till sjukhuset för sina ryggsmärtor lika ofta och att vi kan prata med varandra i telefon varje kväll och säga god natt.

Linda Sundgren

Fotnot: Officerstidningen har sökt personal- och rehabiliteringsansvariga inom Försvarsmakten för att få veta mer om hur man anser att skydds nätet för personal som skadas i utlandstjänst fungerar samt för att få myndighetens syn på omhändertagandet och rehabiliteringen av Pontus Hübinette. På grund av tidsbrist var det inte möjligt att genomföra dessa intervjuer innan detta nummer av tidningen gick till tryck. Ett uppföljande reportage kommer därför i nästa nummer av Officerstidningen.

Simplifying critical decision making

Unik C2-interoperabilitet till Försvarsmakten

Systematic levererar den kompletta lösningen

SYSTEMATIC
SITAWARE **SYSTEMATIC**
IRIS

Systematic SitaWare är ett marknadsledande stridsledningssystem, som är anskaffat och klart för implementering till alla svenska förband som söker en gemensam lägesuppfattning och en effektiv metod för utarbetning och distribution av planer. SitaWare är under införande vid Insatsleningen och i IS SWERAP mission under 2009 och blev med succé demonstrerat tillsammans med TYR vid CJSE 2009. Systematic SitaWare finns redan idag och stödjer dig vid de kritiska besluten.

Läs mer på www.systematic.com

SYSTEMATIC

Kina

– Gigant i öster

Kina har snabbt blivit en av världens verkligt mäktigaste nationer och siktet är inställt på fortsatt tillväxt. Landets vägval observeras noga av övriga världen och även om giganten verkar vara inställd på dialog och samarbete, är säkerhetspolitiken långt från neqligerad.

Kina är mycket medvetet om sitt beroende av internationella marknader avseende bland annat investeringar, teknologisk utveckling och kapitalflöde. Landet för en aktiv utrikespolitik, vilket inte minst visar sig i Afrika där hjälp- och samhällsbyggande insatser har gjort Kina mycket populärt bland stora befolkningsgrupper. Pekings charmoffensiv i Afrika bottenar dock inte enbart i önskan om att göra en insats för denna hjälpbehövande kontinent, utan mer i sökandet efter nya leverantörer till det alltmera energislukande kinesiska samhället.

Rädd för omringning

Samtidigt uppfattar Peking att omvärldsberoendet, vilket är legio i dagens värld, gör landet sårbart och ser på USA som en makt som försöker inringa Kina genom allianser och avtal med andra stater. Som exempel på det senare kan nämnas nuvarande po-

sitiva samarbetsklimat mellan Washington och New Delhi, samt det nära säkerhets-samarbetet mellan USA och Japan. I syfte att motverka detta har Kina ambitionen att utnyttja sin ekonomiska styrka för att uppnå politiskt inflytande där så är möjligt parallellt, med att landets växande militära styrka åtnjuter omvärldens tilltagande respekt. Därmed inte sagt att Kina skulle vara aggressivt. Historien visar tvärtom på ett land som sökt undvika onödig konfrontation och i dagsläget uppfattas huvudmålet vara ekonomisk tillväxt, vilket kräver samarbete och dialog i syfte att vidmakthålla stabilitet i omvärlden.

Militär upprustning

USAs relativa tillbakagång kan öppna upp för en vidgad kinesisk inflytelsesfär i Stilla-havsregionen samtidigt som landet visar ökat intresse för EU, inte bara som ekonomisk utan också som politisk/ strategisk samarbetspartner. Också Ryssland är en viktig samarbetspartner, bland annat militärt liksom säkerhetspolitiskt, inom ramen för det så kallade Shanghai Cooperation Organisation. Det existerar dock en ganska uppenbar ambivalens i relationerna mellan de båda länderna, vilket bottenar i en ömsesidig misstänksamhet rörande motpartens

långsiktiga ambitioner.

Den kinesiska försvarsmakten uppvisar ett ambitiöst reformeringsprogram, där det kan vara av intresse att nämna att de tidigare omfattande ryska materielinköpen har minskat. Moderniseringen omfattar alla försvarsgrenar, inklusive landets nukleära förmåga, och ett rymdprogram, där de båda sistnämnda områdena uppfattas betydelsefulla för landets världsmaktsstatus.

Minskad konfrontationsrisk

De militära maktmedlens roll är inte enbart fokuserade mot yttre hot. Också de inre ska kunna hanteras, och under fjolåret användes landets militära styrka för att slå ner oroligheter i Tibet och i några angränsande regioner. Likaså används militära resurser i samband med naturkatastrofer, samt för att skapa säkerhet i samband med större evenemang som exempelvis vid olympiaden 2008.

Den tidigare synen på Taiwanfrågan som ett högriskscenario har inte längre samma omedelbara riskpotential. Snarare verkar ledningen i Peking tro på att faktorerna stabilitet, en brobyggnadspolitik mellan Kina och Taiwan liksom USAs tillbakagång, långsiktigt ska tillgodose de Kinesiska målen, varmed en militär konfrontation i detta

Foto: REUTERS/Scanpix

Kina, är som framväxande stormakt, ytterst medveten om sin säkerhetspolitiska situation. På bilden oövar kinesiska soldater inför arméns dag.

käsliga område verkar ha minskat.

Ambivalens mot Japan

Sydostasien innehåller många potentiella krutdurkar samtidigt som säkerhetsskapande strukturer av det slag som vi ser i vår del av världen nästan helt saknas. Problemet med ett Nordkorea som innehar kärnvapen och vapenbärare till dessa åsamkar också makthavarna i Peking huvudbry, och lika stor vända förorsakas sannolikt av möjligheten att Nordkorea som statsbildning går i upplösning där massvält förorsakar omfattande

flyktingströmmar i riktning mot Sydkorea och Kina. Hur kommer makthavarna i Peking att förhålla sig till ett, inte helt osannolikt, framtida scenario, som ställer frågan om ett återförenande av de båda koreanska staterna på sin spets?

Kina fruktar att Japan åter kommer att välja att satsa på militär styrka liksom att Japan i sin tur fruktar Kina, samtidigt som det ekonomiska utbytet mellan de båda länderna uppfattas som mycket betydelsefullt. Det närmande som vi sett mellan Japan och Indien uppfattas knappast positivt i Peking.

Avseende relationerna mellan Indien och Kina uppstår frågan om de båda ländernas ekonomiska och politiska expansion ska resultera i negativa säkerhetsrelaterade konsekvenser. Nära relationer mellan USA – Indien och Japan späder på den kinesiska oron för strategisk inringning, vilket delvis utgör förklaringen till en kinesisk politisk och diplomatisk offensiv, såväl inom den egna regionen som utanför den.

Överstelöjtnant Tommy Jeppsson,

*lärare i strategi vid
Försvarshögskolan i Finland*

Fakta Kinas försvarsmakt

Strategiska styrkor: 46 missiler med interkontinental räckvidd (ICBM), 35 missiler med medellång räckvidd (IRBM) samt 725 korträckviddiga missiler (SRBM) vilka avses för bland annat täckning av havsområdet mellan fastlandet och Formosa.

Armé: Cirka 1.600.000 man varav ungefär hälften är värnpliktiga. Territoriellt indelas landet i 7 militärregioner, vilka i sin tur är uppdelade i 28 Militärdistrikt. Militärregionerna innehåller vardera 2-3 armégrupper om vardera 30-65000 man. Totalt finns 18 armégrupper. Värnpliktstiden är två år.

Flyg: Territoriellt är landet indelat i 7 luftförsvarsregioner. Av förband finns bland annat 4 bombflygregementen, 47 jaktflygregementen, 11 attackflygregementen, 5 flygspaningsregementen samt 4 flygtransportregementen. Totalt disponeras

1653 stridsflygplan och 296 transpotflygplan. Av markbaserat luftvärn disponeras 3 divisioner plus 6 brigader.

Marin: Organiserad i en nordlig, östlig och sydlig flotta. Av viktigare stridsfartyg kan nämnas 3 strategiska ubåtar och 62 övriga ubåtar, 78 jagare/fregatter samt 247 mindre ytstridsfartyg. Marinflyget omfattar bland annat 290 stridsflygplan och marininfanteriet omfattar 2 brigader plus att 3 armédivisioner uppges vara tilläggsutbildade för amfibiekrigföring.

I tillägg: paramilitära styrkor/ polistrupper/ gränstrupper/ trupper för intern säkerhet mm.: Cirka 2.100.000 man

(Källa: *The Military Balance 2009* utgiven av *The Institute for Strategic Studies*)

Många olösta frågor kvarstår

– Långt till mål i avtalsförhandlingarna

Den 19 maj samlades förbundets officersföreningar och kansliets förhandlingsledning för en avstämning och temperaturmätare i förhandlingarna om ett nytt arbetstidsavtal. Träffen var den andra detta år.

– Det är otroligt viktigt att vi kontinuerligt stämmer av hur föreningarna och medlemmarna tänker och tycker i olika frågor rörande arbetstiden. Medlemsförankring är a och o i sådana här sammanhang, säger Niklas Simson, förhandlingschef på Officersförbundet.

Att träffarna är nödvändiga bevisas, om inte annat, av alla de rykten som rör förhandlingarna. Många föreningar berättade att man ute på förbanden möts av beskedet från förbandscheferna att förhandlingarna är klara vilken dag som helst, att bara detaljer återstår innan avtalet skrivs under. Ett påstående som dementeras helt av förhandlingschefen.

– Det cirkulerar många rykten och halvsanningar om förhandlingarna. Men det korrekta svaret är att det finns ett antal stora frågor kvar att lösa och att det förmodligen är långt kvar innan vi ser slutet på dessa förhandlingar, säger Niklas Simson.

Ekonomi och principer stötestenar

Niklas Simson kan på grund av förhandlingssekretessen inte lämna ut några detaljer om innehållet i det förslag som parterna diskuterar. Men det är framför allt i beräkningarna av det ekonomiska värdet (kostnaderna för övertid, ob, övningsdygn etc) i det nuvarande och det kommande arbetstidsavtalet som parterna inte

Officersförbundet har ånyo förankrat de pågående förhandlingarna med de lokala föreningarna.

har samma uppfattning. Dessutom kvarstår ett antal principiella frågor som rör bland annat inflytandet och arbetstidsplaneringen.

– Det är klart att det finns svårigheter att komma överens om ett nytt avtal när vi till och med har olika syn på vad det nuvarande är värt för medlemmarna i pengar, säger Niklas Simson.

Stöd för nuvarande avtal

Bland medlemmarna ute på förbanden är synen på ett nytt arbetstidsavtal i stort sett densamma, oavsett vem man frågar. Åtminstone om man får tro föreningarnas representanter. Det finns ett relativt stort stöd för det nuvarande avtalet var deras budskap.

– Våra medlemmar tycker att det nuvarande avtalet är tillräckligt bra, även om det inte är felritt. Men problemen löser vi bäst med samlösnings, lokala förbandsavtal, säger Peter Ceimertz, OF LV6.

Utdragna förhandlingar

Förhandlingarna om ett nytt arbetstidsavtal har nu pågått i nästan två års tid. Fredrik Frölén vid Livgardets officersförening berättade att han märker av en viss trötthet och ointresse för frågan bland medlemmarna. Han sa att det fanns en helt annan fråga som var betydligt viktigare för medlemmarna och syftade på den kommande omstruktureringen.

Möjligt att välja barnförsäkring med högre ersättningsnivå

Från och med den 1 juli 2009 kan Officersförbundets medlemmar välja ytterligare en ersättningsnivå på barnförsäkringen. Den nya nivån innebär en ersättning om upp till 50 prisbasbelopp vid sjukdom eller olycksfall. Den som vill ha den nivån betalar en premie på 89 kronor per månad. Kontakta kansliet för att ansluta dig till barnförsäkringen eller

ändra ersättningsnivå.

Allmän information om barnförsäkringen

Försäkringen gäller försäkringstagarens samtliga arvsberättigade barn. Barnförsäkringen gäller även för medförsäkrads barn om de är folkbokförda på samma adress som medlem.

Försäkringen gäller dygnet runt till och med det kalenderår det yngsta barnet fyllt 25 år. Medlem måste själv säga upp försäkringen när yngsta barnet uppnått slutåldern.

Vid vistelse utomlands gäller att barnet ska vara bosatt eller folkbokfört på samma adress som medlemmen. Försäkringen saknar så kallat efterskydd.

Från Försvarsmaktens personalansvarsnämnd

Dömd officer kvarstår i tjänst

FPAN har beslutat att avskriva ett ärende om att avskeda en officer som dömts för misshandel. Officerens förbandschef anmälde frågan till FPAN efter att officeren dömts. Förbandschefen bifogade också ett yttrande där det framhålls att officeren, trots det inträffade, hade chefens fortsatta förtroende. FPAN:s samlade bedömning var att det inträffade inte ska medföra att officeren skiljs från sin tjänst.

Officer ges löneavdrag

En officer ges löneavdrag för att ha varit olovligt frånvarande i tjänsten, underlåtit att delta i medverkad rehabilitering, samt ha varit berusad i tjänsten.

Officerens ställföreträdande förbandschef hade yrkat på att officeren skulle skiljas från sin tjänst, men eftersom officeren tidigare inte varit inför FPAN, bör officeren formellt

erinras av konsekvensen av att vägra delta i av arbetsgivaren erbjuden rehabilitering. Om officeren inte framgent deltar i rehabilitering kan detta medföra att vederbörande skiljs från sin anställning som yrkesofficer.

Varnas för avtalstecknande

En officer varnas för att, utan ha tillräckligt mandat, tecknat ett långsiktigt ekonomiskt avtal med en utomstående, civil aktör. Själva förseelsen är "inte ringa" enligt FPAN. Dock har officeren tidigare haft en självständigare ställning, detta i kombination med att officeren lämnat sin befattning, gör att disciplinpåföljden stannar vid en varning.

Officer avskedas

En officer skiljs från sin anställning på grund av att han inte följt upprättat rehabiliteringsavtal avseende alkoholmissbruk, samt varit

frånvarande ett stort antal arbetsdagar utan sjukintyg.

Attesteringsärende avskrivs

Den anmälda officeren hade i arbetsuppgift att attestera ett stort antal fakturor. Vid senare tillfälle framgick att det förelåg en otydlig spårbarhet mellan fakturerade kostnader och försvarsmaktens ingångna avtal med den fakturerande parten

Men, skriver FPAN, officeren agerade helt i enlighet med det sätt som kontroll och attestering genomfördes inom enheten och kan därför inte lastas. Underlåtenheten att bättre kontrollera fakturorna var en tjänsteförseelse, anser ansvarsnämnden, men var – i beaktande av den då rådande situationen – av ringa grad, därför avskrivs ärendet och ingen påföljd utdelas.

Alla vinner på att det går snabbt att komma tillbaka.

Vi erbjuder försäkringslösningar som innehåller snabbare sjukvård, omedelbar rådgivning och ett nätverk av hundratals specialist- och rehabiliterare.

Låter det intressant? Kontakta Monica Hornegård på Officersförbundets medlemservice på 08-440 83 53. Mer information och blankett för att teckna sjukvårdsförsäkring finns även på www.officersforbundet.se

Tystlåten!

- Eller lyhörd...

Milso är ett tjänsteföretag som erbjuder Teknik-, Lednings- & IT-konsulter till myndigheter och näringsliv. Vi har alltid plats för fler lyhörda medarbetare som kan utveckla vår verksamhet inom försvarsområdet.

Är du en av dem?

- Hör av dig!

Milso AB Wennerbergsgatan 10 112 58 Stockholm www.milso.se

Generalsdebatt pekar på krokig väg

Det är med stort intresse som jag ser att tre välmeriterade generaler ger sig in i den öppna debatten om den framtida personalförsörjningen och plikttjänstgöring i Försvarsmakten.

Att personalen är Försvarsmaktens viktigaste tillgång visar alla tre med önskvärd tydlighet. Det jag upplever som mest frapperande är att vägen inte är så väl utstakad för de tre Generalerna, så att de kan ge en trovärdig bild av hur omdaning mot Insatsorganisation 2014 ska se ut. Tiden efter transformering är både tydliggjord och beskriven i t ex FMUP men vägen dit är som sagt svårare att enas kring. Man kan stilla undra över hur de övriga ca 35 Generalspersonerna skulle redogöra för hur denna resa ska realiseras.

Att vi är mitt uppe i ett nytt stälbad tror jag går de flesta förbi. Den tiden för eftertanke finns inte för officeren som idag är ute i kärnverksamheten. Man utför sin uppgift efter bästa förmåga och litar på det goda ledarskapet. Detta goda ledarskap önskar jag skulle utgå från HKV med explicita och genomtänkta planer hur vi ska ta oss till IO 2014-2019 inom framför allt personalförsörjningsområdet.

Det är inte mer än drygt ett år sedan man inom det statliga området höjde pensionsåldern till 61 år för officerskollektivet. Hade FM tydliggjort tidigt mot arbetsgivarverket och tagit en aktiv ställning för en fortsatt låg pensionsålder hade ett incitament för en snabbare utfasning av äldre officerare varit verklighet. Nu valde FM istället att passivt låta beslutet verka igenom då man visste att uppfattningen allmänt inom statsförvaltningen så anses officeren inte vara mer än en "statstjänsteman" i allmänhet. Nu vänder sig FM till regeringen och ber om direkta lagändringar, inom exempelvis LAS, för att personalförsörjningssystemet ska kunna sjösättas. Implicit begär FM att kunna rekrytera samtidigt som uppsägningar sker. Hur attraktiv arbetsgivare framstår då FM vara? Hur kommer övriga arbetstagarorganisationer reagera över insikten att lagar sätts ur spel för att ändamålet ska helga medlen? Jag kan mycket väl bejaka både ett framtida tvåbefälssystem och en anställd soldatkår.

Insändarskribenten uppskattar att generalerna ger sin syn i Officerstidningen på den nya personalförsörjningen, men skräms av antalet olösta frågor.

Men så länge inte någon förklarar effekten i ekonomiska termer för mig har jag svårt att ta det till mig. Hur då ca 4000 soldater (helst 8000 enligt Berndt) ska kunna kontrakteras och avlönas årligen med lägre kostnad relaterat till idag är en gåta. Alla vet att försvarslagen är tyngande. Listan på frågor går i stort att oändliggöra:

Hur avser man transformera varande officer till specialistofficer? Ska kåren med tvång omgalloneras? Blir det obligatorium med utlandstjänst för den som byter inriktning? Kan alla från forna nivå 1 till 6 känna sig säkra på att behålla sina grader eller ska alla igenom skärselden? Vilka styrdokument kommer att ligga till grund för vilka befattningar på förbanden som ska

vara specialistofficer – officer? Hur kommer detta att påverka löneutvecklingen på lång sikt för den enskilde?

Ja, det är bara ett litet urval av de frågeställningar som går att nämna. Man märker att vägen vi ska gå de kommande åren inte bara är krokig utan också av och tudelad. På flera ställen.

Likväl är jag mycket nöjd med att Berndt, Michael och Bengt väljer att öppet debattera hur vi ska personalförsörja denna Försvarsmakt. Debatten i sig måste vara ett tecken på att synen skiljer sig åt även bland de mest inflytelserika i Försvarsmakten.

Stefan Nilsson
Fackligt engagerad medlem,
FMFS

Osäkerheter om det nya befälssystemet skapar oro bland våra officerare

Inte nog med den osäkerhet som finns angående FM grundorganisation, det beslut som fattats om ett nytt personalförsörjningssystem med en ny officerskategori skapar också mycket osäkerhet och oro. Vad skall jag bli, vilken grad skall jag ha, vilka karriärvägar finns det är några av de frågor som många yngre officerare ställer. 2/3 av befälskåren skall bestå av OR/specialister.

När NBO infördes så följde det mycket klara och tydliga övergångsbestämmelser med i beslutet vilket gjorde att övergången till det nya gick någorlunda smidigt. Att skapa trygghet borde väl ligga i arbetsgivarens FM intresse. Att återskapa den befälskategori

som jag själv en gång tillhört låter sig inte göras genom att skriva om bestämmelserna, att få fram en duglig förvaltare i det gamla systemet tog kanske 30 år – själv blev jag k/fänrik efter 10 års tjänst – men inte skall man behöva vänta så länge innan de första når karriärslutet i det nya OR.

Nu gäller det att HKV snabbt inför övergångsbestämmelser så att det blir ”drag” i systemet.

Än finns några gamla kompani- och plutonofficerare kvar i firman. Var rädd om dem och utnyttja den trupp- och materielkompetens som de besitter. Befordra de lämpliga till OR-grader redan nu och skapa

på så sätt förebilder för de yngre. Detsamma gäller även de NBO-officerare som valt att bli specialister (läs kapten, löjtnant) men som inte fått kredd för sitt val i ett havererat befälssystem. Det pratades mycket om specialister i NBO men de flesta löjtnanter och kaptenar sågs som misslyckade officerare som bara nått löjtnants eller kaptens grad. Identifiera OR-befattningarna i både IO och i prodorg och sätt spaden i backen nuuuu! – HKV.

Kjell-Arne Brink

*K/kapten om jag får be
OF Skaraborgarna*

Kockums AB Photo: Peter Nilsson

Dataunit levererar Marinens ledningssystem CIMIC3 till NATO-övningen CWID 2009 i Norge.

VÄSTMANNAGATAN 4, 111 24 STOCKHOLM,
WWW.DATAUNIT.SE

Ett företag inom Know IT koncernen

know it

ANNONSERA I

Officerstidningen

Medlemstidning för Officersförbundet

ANNONSORGAN INOM FÖRSVARSEKTORN!

*Direktkanalen till beslutsfattare och
inköpare inom bl a;
FMV, FRA, FOI, FortV, MUST,
Pliktverket och Högkvarteret.*

25 000
läser ditt budskap

Annonsavdelningen

Tel: 08-742 10 08 • Fax: 08-742 10 09 • Mail: info@irmermedia.com